பகுதி—I

தேசிய கீதங்கள்

ஸ்ரீ சி. சுப்பிரமணிய பாரதி

First prize awarded to Mas.
N. Lakshmanan of the Prepateatory

M S Somasundaram

"பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னாடும்
நற்றவ வானிலும் நனி சிறந்தனவே."

1.1.35

பாரதி பிரசுராலயம்

திருவல்லிக்கேணி

சென்னை.

நான்காம் பதிப்பு] 1934 [விலை அணா 5.

முதற் பதிப்பு—1929, 2,000.

இரண்டாம் பதிப்பு—1930, 2,000.

மூன்றாம் பதிப்பு—1931, 3,000.

நான்காம் பதிப்பு--1934, 2,000.

7/23.

முன்னுரை.

தமிழ் மொழிக்குப் புதிய சுவையும் தமிழுலகத்துக்குப் புதிய உணர்வும் தமிழ் மக்கட்குப் புதிய உயிருந் தந்து, 'கேட்போர் கன்னங்கள் அமுதூறுந்' தம தின்னிசைத் தீம்பாடல்களைத் தமிழ் நாடு முழுதும் முழங்கச் செய்த புலவர் கோமான் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் தேசீய கீதங்களுக்கு முன்னுரை அவசியமே யில்லை. எனினும் தேசீய கீதங்களை மாத்திரம் பிரித்து இப்பகுதியில் அச்சிட் டிருப்பதால் இரண்டொரு வார்த்தைகள் எழுத நேர்ந்தது.

தற்சமயம் தமிழக மட்டுமன்றி இந்தியா முழுதும் பாரதியாரின் புகழைப் பரவச் செய்யும் பாடல்கள் இவையே. பாரதியாருக்குத் தேசபக்தி உயிர்நிலையாகவே யிருந்த தென்பதற்கு இணையற்ற பண், இசை முதலிய லக்ஷணங்கள் பொருந்திய இப்பாக்களே சாக்ஷி யாகும். இவைகளைப் பற்றிக் கூறுமிடத்து ஸ்ரீமான் எஸ். ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார் "உள்ளங் கொள்ளை கொள்ளும் பாட்டின் மூலமாகத் தான் தேசபக்தியை உள்ளபடி உணர்த்த முடியும்" என்றும் "அதிவேகமாகப் பறக்கும் திறத்தாலும் இறகுகளின் வர்ண வனப்பினும் உள்ளமுருக்கும் பாட்டின் இனிமையாலும் செருக்குற்ற ஒரு பக்ஷிக்கு இவர் பாட்டை ஒப்பிடலா" மென்றும் எழுதுகிறார். ஆனால் "கடற் கரையில், சாந்தி மயமான சாயங்கால வேளையில், உலகனைத்தையும் மோக வயப் படுத்தி, நீலக் கடலையும் பாற் கடலாக்கும் நில வொளியில், புதிதாகப்

புனைந்த கீர்த்தனங்களைக் கற்பனை கர்வத்தோடும் சிருஷ்டி உற்சாகத் தோடும் ஆசிரியன் தன்னுடைய கம்பீரமான குரலில் பாடினதைக் கேட்ட" வர்கள் தான் இவைகளின் சாரத்தை நன்கு அனுபவித்த பாக்யத்தைப் பெற்றவ ராவர்.

நமது நாட்டைப் புகழ்ந்து பாடியிருக்கும் புலவர்களையும் தேசபக்தர்களையும் கணக்கிட முடியாது என்றாலும்

மாரத வீரர் மலிந்த நன்னாடு
மாமுனிவோர் பலர் வாழ்ந்த பொன்னாடு
நாரத கான நலந்திகழ் நாடு
நல்லன யாவையு நாடுறு நாடு
பூரண ஞானம் பொலிந்த நன்னாடு
புத்தர் பிரா னருள் பொங்கிய நாடு
பாரத நாடு பழம் பெருநாடே
பாடுவ மிஃதை யெமக்கிலை யீடே

என்றும்,

நீல் முடி தரித்த பல மலை சேர் நாடு
நீரமுத மெனப் பாய்ந்து நிரம்பு நாடு
கோலமுறு பயன் மரங்கள் செறிந்து வாழுங்
குளிர் காவுஞ் சோலைகளுங் குலவு நாடு
ஞாலமெல்லாம் பசியின்றிக் காத்தல் வல்ல
நன்செய்யும் புன் செய்யும் நலமிக் கோங்கப்
பாலடையு நறுநெய்யுந் தேனுமுண்டு
பண்ணவர் போல் மக்களெலாம் பயிலு நாடு

என்றுங் கூறிய மொழிகளுக்கு இணை சொல்ல முடியுமென்று தோன்றவில்லை.

தேச பக்தி யென்னும் உணர்வைக் குழந்தைப் பருவ முதற் கொண்டே நமது நாட்டார் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டு மெனத் தமது 'பாப்பா பாட்'டில்

தமிழ்த் திருநாடு தன்னைப் பெற்ற—எங்கள்
தாயென்று கும்பிடடி பாப்பா
அமிழ்தி லினியதடி பாப்பா—எங்கள்
ஆன்றோர்கள் தேசமடி பாப்பா

என்று பாடிய கவிக்கு நாம் செய்யக் கூடிய கைம்மாறு யாதெனில், அவரது பாடல்களை வேதமாகக் கருதித் தமிழ் நாட்டில் வீடுதோறும் வம்ச பரம்பரையாகப் பாடி வருவதே யாம். பாரதியாரின் பாடல்கள் என்றும் தமிழ் மக்கள் மனத்திற் குடி கொண்டு வாழ்க. வந்தே மாதரம்.

பாரதி பிரசுராலயத்தார்.

அட்டவணை.

ஓம் சக்தி.

தேசிய கீதங்கள்.

வந்தே மாதரம்.

தாயுமானவர் ஆனந்தக்களிப்பு மெட்டு.

ராகம்—நாதநாமக்கிரியை. தாளம்—ஆதி.

பல்லவி.

வந்தே மாதர மென்போம்—எங்கள்
மாநிலத் தாயை வணங்குதுமென்போம்.
(வந்தே)

சரணங்கள்.

1. ஜாதி மதங்களைப் பாரோம் — உயர்
ஜன்ம மித்தேசத்தி லெய்தின ராயின்
வேதிய ராயினு மொன்றே—அன்றி
வேறு குலத்தின ராயினு மொன்றே.
(வந்தே)

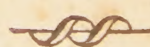
2. ஈனப் பறையர்க ளேனும்—அவர்
எம்முடன் வாழ்ந்திங் கிருப்பவ ரன்றோ ?
சீனத்த ராய்விடு வாரோ?—பிற
தேசத்தர் போற்பல தீங்கிழைப்பாரோ ?
(வந்தே)

3. ஆயிர முண்டிங்கு ஜாதி—எனில்
அன்னியர் வந்து புகலென்ன நீதி ?—ஓர்
தாயின் வயிற்றிற் பிறந்தோர் —தம்முட்
சண்டை செய்தாலும் சகோதரன்ரோ ?
(வந்தே)

4. ஒன்று பட்டாலுண்டு வாழ்வே—நம்மில்
ஒற்றுமை நீங்கி லனைவர்க்கும் தாழ்வே
நன்றிது தேர்ந்திடல் வேண்டும்—இந்த
ஞானம் வந்தாற்பின் நமக்கெது வேண்டும் ?
(வந்தே)

5. எப்பதம் வாய்த்திடு மேனும்—நம்மில்
யாவர்க்கு மந்த நிலை பொது வாகும்
முப்பது கோடியும் வாழ்வோம் —வீழில்
முப்பது கோடி முழுமையும் வீழ்வோம்.
(வந்தே)

6. புல்லடிமைத் தொழில் பேணிப்—பண்டு
போயின நாட்களுக் கினி மனம் நாணித்
தொல்லை யிகழ்ச்சிகள் தீர—இந்தத்
தொண்டு நிலையைத் தூவென்று தள்ளி
(வந்தே)

வந்தே மாதரம்.

ராகம்—ஹிந்துஸ்தானி பியாக். தாளம்—ஆதி.

பல்லவி.

வந்தே—மாதரம்—ஜய
வந்தே மாதரம்

சரணங்கள்.

1. ஜய ஜய பாரத
ஜய ஜய பாரத
ஜய ஜய பாரத
ஜய ஜய ஜய ஜய (வந்தே)

2. ஆரிய பூமியில்
நாரிய ரும் நர
சூரிய ரும் சொலும்
வீரிய வாசகம் (வந்தே)

3. நொந்தே போயினும்
வெந்தே மாயினும்
நந்தே சத்தர்—உ
வந்தே சொல்வது (வந்தே)

4. ஒன்றாய் நின்றினி
வென்று யினுமுயிர்
சென்றுயினும் வலி
குன்று தோதுவம் (வந்தே)

நாட்டு வணக்கம்.

சுதேச வந்தனம்.

ராகம்—காம்போதி. தாளம்—ஆதி.

1. எந்தையுந் தாயு மகிழ்ந்து குலாவி
யிருந்தது மிந்நாடே—அதன்
முந்தைய ராயிர மாண்டுகள் வாழ்ந்து
முடிந்தது மிந்நாடே—அவர்
சிந்தையி லாயிர மெண்ணம் வளர்ந்து
சிறந்தது மிந்நாடே—இதை
வந்தனை கூறி மனதி லிருத்தி யென்
வாயுற வாழ்த்தேனோ—இதை
(பல்லவி) வந்தே மாதரம், வந்தே மாதரம்
என்று வணங்கேனோ ?

2. இன்னுயிர் தந்தெமை யீன்று வளர்த் தரு
ளீந்தது மிந்நாடே—எங்கள்
அன்னையர் தோன்றி மழலைகள் கூறி
அறிந்தது மிந்நாடே—அவர்
கன்னிய ராகி நிலவினி லாடிக்
களித்தது மிந்நாடே—தங்கள்
பொன்னுட லின்புற நீர்விளை யாடி யில்
போந்தது மிந்நாடே—இதை
(பல்லவி) வந்தே மாதரம், வந்தே மாதரம்
என்று வணங்கேனோ ?

3. மங்கைய ராயவர் இல்லற நன்கு
வளர்த்தது மிந்நாடே—அவர்
தங்க மதலைக ளீன்றமு தூட்டித்
தழுவிய திந்நாடே—மக்கள்
துங்க முயர்ந்து வளர்கெனக் கோயில்கள்
சூழ்ந்தது மிந்நாடே—பின்னர்
அங்கவர் மாய அவருடற் பூந்துகள்
ஆர்ந்தது மிந்நாடே—இதை
(பல்லவி) வந்தே மாதரம், வந்தே மாதரம்
என்று வணங்கேனோ?

ஜாதீய கீதம்.

பங்கிம் சந்திர சட்டோபாத்யாயர் எழுதிய
ஜகத் பிரசித்தி கொண்ட
"வந்தே மாதரம்" கீதத்தின்

மொழிபெயர்ப்பு.

1. இனிய நீர்ப் பெருக்கினை! இன்கனிவளத்தினை!
தனி நறு மலயத் தண்காற் சிறப்பினை!
பைந்நிறப் பழனம் பரவிய வடிவினை! (வந்தே)

2. வெண்ணிலாக் கதிர் மகிழ் விரித்திடு மிரவினை!
மலர் மணிப் பூத்திகழ் மரன் பல செறிந்தனை!
குறுநகை யின்சொலார் குலவிய மாண்பினை!
நல்குவை யின்பம் வரம்பல நல்குவை! (வந்தே)

3. * முப்பது கோடிவாய் (நின்னிசை) முழங்கவும்
அறுபது கோடி தோ ளுயர்ந் துணக் காற்றவும்
"திறனிலாள்" என்றுனை யாவனே செப்புவன் ?
அருந்திற லுடையாய் ! அருளினை போற்றி
பொருந்தலர் படைபுறத் தொழித்திடும் பொற்
[பினை (வந்தே)

4. நீயே வித்தை, நீயே தருமம் !
நீயே யிதயம், நீயே மருமம் !
உடலகத் திருக்கு முயிரு மன்னீயே ; (வந்தே)

5. தடந்தோ ளகலாச் சக்தி நீ யம்மே !
சித்த நீங்காதுறு பத்தியு நீயே !
ஆலயந் தோறு மணி பெற விளங்கும்
தெய்விக வடிவமுந் தேவியிங் குனதே ! (வந்தே)

6. ஒருபது படைகொளு முமையவ ளீயே !
கமல மெல் லிதழ்களிற் களித்திடுங் கமலே நீ !
வித்தை நன்கருளும் வெண்மலர்த் தேவிநீ ! (வந்தே)

7. போற்றி வான் செல்வீ, புரையிலை, நிகரிலை !
இனிய நீர்ப் பெருக்கினை, இன்கனி வளத்தினை !
சாமள நிறத்தினை, சரளமாந் தகையினை !
இனியபுன் முறுவலாய் ! இலங்குநல் லணியிணை !
தரித்தெமைக் காப்பாய், தாயே ! போற்றி ! (வந்தே)

* வங்காளி பாஷையிலே எழுகோடியென்றே கூறியிருக்கின்றது. ஆனால் அது வங்காளத்தை மட்டிலுமே குறிப்பிட்டது. 30 கோடி இந்தியா முழுமையின் ஜனத்தொகை.

புதிய மொழி பெயர்ப்பு.

1. *நளிர்மணி நீரும், நயம்படு கனிகளும்
குளிர் பூந்தென்றலும், கொழும் பொழிற் பசுமை
வாய்ந்து நன் கிலகுவை, வாழிய அன்னே ! [யும்
(வந்தே)

2. தெண்ணில வதனிற் சிலிர்த்திடு மிரவும்
தண்ணியல் விரிமலர் தாங்கிய தருக்களும்
புன்னகை யொளியும், தேமொழிப் பொலிவும்
வாய்ந்தனை யின்பமும் வரங்களு நல்குவை.
(வந்தே)

3. கோடி கோடி குரல்க ளொலிக்கவும்
கோடி கோடி புயத்துணை கொற்றமார்
நீடு பல்படை தாங்கி முன்னிற்கவும்
கூடு திண்மை குறைந்தனை, யென்பதென் ?
ஆற்றலின் மிகுந்தனை, அரும்பதங் கூட்டுவை
மாற்றலர் கொணர்ந்த வன்படை யோட்டுவை.
(வந்தே)

4. அறிவுநீ, தருமநீ, உள்ளநீ, அதனிடை
மருமநீ, உடற்கண் வாழ்ந்திடு முயிர்நீ,
தோளிடை வன்புநீ, நெஞ்சகத் தன்புநீ,
ஆலயந்தோறும் அணிபெற விளங்கும்
தெய்வச் சிலையெலாந் தேவியிங் குனதே.
(வந்தே)

---

* முன்னொரு முறை முழுதும் அகவலாக ஒருமொழி பெயர்ப்பு எழுதியிருந்தேன். ஆனால் அதுபாடுவதற்கு நயப் படாதாகையால் இப்போது பல சந்தங்கள் தழுவி மொழி பெயர்த்தெழுதப் பட்டிருக்கின்றது.

5. பத்துப் படைகொளும் பார்வதி தேவியும்
கமலத் திதழ்களிற் களித்திடுங் கமலையும்
அறிவினை யருளும் வாணியும் அன்னைநீ!

(வந்தே)

6. திரு நிறைந்தனை, தன்னிக ரொன்றிலை!
தீது தீர்த்தனை, நீர்வளஞ் சார்ந்தனை,
மருவு செய்களின் நற்பயன் மல்குவை,
வளனின் வந்ததோர் பைந்நிறம் வாய்ந்தனை,
பெருகு மின்ப முடையை, குறுநகை
பெற் றொளிர்ந்தனை, பல்பணி பூண்டனை,
இரு நிலத்துவந் தெம்முயிர் தாங்குவை,
எங்கள் தாய் நின் பதங்க ளிறைஞ்சுவாம்!

(வந்தே)

பாரத நாடு.

ராகம்—ஹிந்துஸ்தானி தோடி.

பல்லவி.

பாருக்குள்ளே நல்ல நாடு—எங்கள்
பாரத நாடு.

சரணங்கள்.

1. ஞானத்திலே பர மோனத்திலே—உயர்
மானத்திலே அன்ன தானத்திலே,
கானத்திலே அமுதாக நிறைந்த
கவிதையிலே யுயர் நாடு—இந்தப் (பாரு)

2. தீரத்திலே படை வீரத்திலே—நெஞ்சில்
ஈரத்திலே உப காரத்திலே,
சாரத்திலே மிகு சாத்திரங் கண்டு
தருவதிலே யுயர் நாடு—இந்தப் (பாரு)

3. நன்மையிலே யுடல் வன்மையிலே—செல்வப்
பன்மையிலே மறத் தன்மையிலே,
பொன்மயி லொத்திடு மாதர்தங் கற்பின்
புகழினிலே யுயர் நாடு—இந்தப் (பாரு)

4. ஆக்கத்திலே தொழி லூக்கத்திலே—புய
வீக்கத்திலே யுயர் நோக்கத்திலே,
காக்கத் திறல் கொண்ட மல்லர்தஞ் சேனைக்
கடலினிலே யுயர் நாடு—இந்தப் (பாரு)

5. வண்மையிலே யுளத் திண்மையிலே—மனத்
தண்மையிலே மதி நுண்மையிலே,
உண்மையிலே தவறாத புலவர்
உணர்வினிலே யுயர் நாடு—இந்தப் (பாரு)

6. யாகத்திலே தவ வேகத்திலே—தனி
யோகத்திலே பல போகத்திலே
ஆகத்திலே தெய்வ பக்தி கொண்டார் தம்
அருளினிலே யுயர் நாடு—இந்தப் (பாரு)

7. ஆற்றினிலே சுனை யூற்றினிலே—தென்றற்
காற்றினிலே மலைப் பேற்றினிலே
ஏற்றினிலே பய னீந்திடுங் காலி
யினத்தினிலே யுயர் நாடு—இந்தப் (பாரு)

8. தோட்டத்திலே மரக் கூட்டத்திலே—கனி
ஈட்டத்திலே பயிரூட்டத்திலே
தேட்டத்திலே அடங்காத நிதியின்
சிறப்பினிலே உயர் நாடு—இந்தப் (பாரு)

பாரத தேசம்.

ராகம்—புன்னாகவராளி.

பல்லவி.

பாரத தேசமென்று பெயர் சொல்லுவார்—மிடிப்
பயங் கொல்லுவார் துயர்ப்பகை வெல்லுவார்.

சரணங்கள்.

1. வெள்ளிப் பனி மலையின் மீதுலவுவோம்—அடி
மேலைக் கடல் முழுதுங் கப்பல் விடுவோம்
பள்ளித் தல மனைத்துங் கோயில் செய்குவோம் எங்கள்
பாரத தேசமென்று தோள் கொட்டுவோம்.

2. சிங்களத் தீவினுக்கோர் பால மமைப்போம்
சேதுவை மேடுறுத்தி வீதி சமைப்போம்
வங்கத்தி லோடிவரும் நீரின் மிகையால்
மையத்து நாடுகளிற் பயிர் செய்குவோம்.

3. வெட்டுக் கனிகள் செய்து தங்க முதலாம்
வேறு பல பொருளுங் குடைந் தெடுப்போம்
எட்டுத் திசை களிலுஞ் சென்றிவை விற்றே
எண்ணும் பொருளனைத்துங் கொண்டு வருவோம்.

4. முத்துக் குளிப்பதொரு தென்கடலிலே
மொய்த்து வணிகர் பல நாட்டினர் வந்தே
நத்தி நமக்கினிய பொருள் கொணர்ந்து
நம்மருள் வேண்டுவது மேற்கரையிலே.

5. சிந்து நதியின் மிசை நிலவினிலே
சேர நன் ஞட்டிளம் பெண்களுடனே
சுந்தரத் தெலுங்கினிற் பாட் டிசைத்துத்
தோணிக ளோட்டிவிளை யாடி வருவோம்.

6. கங்கை நதிப்புரத்துக் கோதுமை பண்டம்
காவிரி வெற்றிலைக்கு மாறு கொள்ளுவோம்
சிங்க மராட்டியர் தங் கவிதை கொண்டு
சேரத்துத் தந்தங்கள் பரிசளிப்போம்.

7. காசி நகர்ப் புலவர் பேசு முரைதான்
காஞ்சியிற் கேட்பதற் கோர் கருவி செய்வோம்
ராசபுத் தானத்து வீரர் தமக்கு
நல்லியற் கன்னடத்துத் தங்க மளிப்போம்.

8. பட்டினி லாடையும் பஞ்சி லுடையும்
பண்ணி மலைகளென வீதி குவிப்போம்
கட்டித் திரவியங்கள் கொண்டு வருவார்
காசினி வணிகருக் கவை கொடுப்போம்.

9. ஆயுதம் செய்வோம் நல்ல காகிதம் செய்வோம்
ஆலைகள் வைப்போம் கல்விச் சாலைகள் வைப்போம்
ஓயுதல் செய்யோம் தலை சாயுதல் செய்யோம்
உண்மைகள் சொல்வோம் பல வண்மைகள் செய்
வோம்.

10. குடைகள் செய்வோம் உழுபடைகள் செய்வோம்
கோணிகள் செய்வோம் இரும்பாணிகள் செய்வோம்.
நடையும் பறப்பு முணர் வண்டிகள் செய்வோம்,
ஞாலம் நடுங்க வரும் கப்பல்கள் செய்வோம்,

11. மந்திரங் கற்போம் வினைத் தந்திரங் கற்போம்
வானை யளப்போம் கடல் மீனை யளப்போம்
சந்திர மண்டலத் தியல் கண்டு தெளிவோம்
சந்தி தெருப் பெருக்கும் சாத்திரங் கற்போம்.

12. காவியஞ் செய்வோம் நல்ல காடு வளர்ப்போம்
கலை வளர்ப்போம் கொல்லருலை வளர்ப்போம்
ஓவியம் செய்வோம் நல்லஊசிகள் செய்வோம்
உலகத் தொழிலனைத்து முவந்து செய்வோம்.

13. சாதி இரண் டொழிய வேறில்லை யென்றே
தமிழ்மகள் சொல்லிய சொல் அமிழ்த மென்போம்
நீதி நெறியி னின்று பிறர்க் குதவும்
நேர்மையர் மேலவர் ; கீழவர் மற்றோர். (பாரத)

எங்கள் நாடு.

ராகம்—பூபாளம்.

1. மன்னு மிமய மலை யெங்கள் மலையே
மாநில மீதது போற்பிறி திலையே !
இன்னறு நீர்க்கங்கை யாறெங்கள் யாறே
இங்கிதன் மாண்பிற் கெதிரெது வேறே ?

பன்னரு முபநிட நூலெங்கள் நூலே
பார்மிசை யேதொரு நூலிது போலே!
பொன்னொளிர் பாரத நாடெங்கள் நாடே
போற்றுவ மிஃதை யெமக்கில்லை யீடே.

2. மாரத வீரர் மலிந்த நன்னாடு
மாமுனி வோர்பலர் வாழ்ந்த பொன்னாடு
நாரத கான நலந்திகழ் நாடு
நல்லன யாவையு நாடுறு நாடு
பூரண ஞானம் பொலிந்த நன்னாடு
புத்தர் பிரா னருள் பொங்கிய நாடு
பாரத நாடு பழம்பெரு நாடே
பாடுவ மிஃதை யெமக்கில்லை யீடே.

3. இன்னல்வந் துற்றிடும் போததற் கஞ்சோம்
ஏழையராகி யினி மண்ணிற் றுஞ்சோம்
தன்னலம் பேணி யிழிதொழில் புரியோம்
தாய்த்திரு நாடெனி லினிக்கையை விரியோம்
கன்னலுந் தேனும் கனியு மின்பாலும்
கதலியும் செந்நெலும் நல்கு மெக்காலும்
உன்னத ஆரிய நாடெங்கள் நாடே
ஓதுவ மிஃதை யெமக்கில்லை யீடே

ஜய பாரத!

1. சிறந்து நின்ற சிந்தை யோடு
தேய நூறு வென்றிவள்
மறந்த விர்ந்தந் நாடர் வந்து
வாழி சொன்ன போழ்தினும்
இறந்து மாண்பு தீர மிக்க
ஏழ்மை கொண்ட போழ்தினும்
அறந்த விர்க்கி லாது நிற்கும்
அன்னை வெற்றி கொள்கவே!

2. நூறு கோடி நூல்கள் செய்து
நூறு தேய வாணர்கள்
தேறு நுண்மை கொள்ள விலங்கு
தேடி வந்த நாளினும்,
மாறு கொண்டு கல்வி தேய
வண்மை தீர்ந்த நாளினும்,
ஈறு நிற்குமுண்மை யொன்
றிறைஞ்சி நிற்பள் வாழ்கவே!

3. வில்லர் வாழ்வு குன்றி யோய
வீர வாளு மாயவே
வெல்லு ஞானம் விஞ்சி யோர் செய்
மெய்ம்மை நூல்கள் தேயவும்

சொல்லு மிவ் வனைத்தும் வேறு
 சூழு நன்மை யுந்தா
வல்ல * நூல் கெடாது காப்பள்
 வாழி யன்னை வாழியே !

4. தேவ ருண்ணு நன்ம ருந்து
 சேர்ந்த கும்ப மென்னவும்
மேவு வார் கடற்கணுள்ள
 வெள்ள நீரை யொப்பவும்
பாவ நெஞ்சி னோர் நிதம்
 பறித்தல் செய்வ ராயினும்
ஓவிலாத செல்வ மின்னும்
 ஓங்கு மன்னை வாழ்கவே !

5. இதந் தருந் தொழில்கள் செய்
 திரும்பு விக்கு நல்கினள்
பதந் தாற் குறிய வாய
 பன்ம தங்கள் காட்டினள்
விதம் பெறும்ப னுட்டினர்க்கு
 வேறெ ருண்மை தோற்றவே
சுதந்தரத்தி லாசை யின்று
 தோற்றி னுள்மன் வாழ்கவே !

---

* உபநிஷத்து அல்லது கீதை

பாரத மாதா.

தான தனதந்தன தான தனந்தன
தானனத் தானனே.

1. முன்னை யிலங்கை அரக்கர் அழிய
முடித்த வில் யாருடை வில்?—எங்கள்
அன்னை பயங்கரி பாரத தேவி நல்
ஆரிய ராணியின் வில்.

2. இந்திர சித்தன் இரண்டு துண்டாக
எடுத்த வில் யாருடை வில்?—எங்கள்
மந்திரத் தெய்வதம் பாரத ராணி
வயிரவி தன்னுடை வில்.

3. ஒன்று பரம் பொருள் நா மதன் மக்கள்
உலகின்பக் கேணி யென்றே—மிக
நன்று பல் வேதம் வரைந்தகை பாரத
நாயகி தன் திருக்கை.

4. சித்த மயமிவ் வுலகம் உறுதி நம்
சித்தத்தில் ஓங்கி விட்டால்—துன்பம்
அத்தனையும் வெல்ல லாமென்று சொன்ன சொல்
ஆரிய ராணியின் சொல்.

5. சகுந்தலை பெற்றதோர் பிள்ளை சிங்கத்தினைத்
தட்டி விளையாடி—நன்
றுகந்ததோர் பிள்ளை முன் பாரத ராணி
ஒளியுறப் பெற்ற பிள்ளை.

6. காண்டிவ மேந்தி உலகினை வென்றது
கல்லொத்த தோளெவர் தோள்?—எம்மை
ஆண்டருள் செய்பவள், பெற்று வளர்ப்பவள்
ஆரியர் தேவியின் தோள்.

7. சாகும் பொழுதில் இருசெவிக் குண்டலம்
தந்த தெவர் கொடைக் கை?—சுவைப்
பாகு மொழியிற் புலவர்கள் போற்றிடும்
பாரத ராணியின் கை.

8. போர்க்களத் தேபர ஞானமெய்க் கீதை
புகன்ற தெவருடை வாய்?—பகை
தீர்க்கத் திறந்தரு பேரினள் பாரத
தேவி மலர்த்திரு வாய்.

9. தந்தை யினிதுறத் தானரசாட்சியும்
தையலர் தம்முறவும்—இனி
இந்த உலகில் விரும்புகி லேனென்ற
தெம்மனை செய்த வுள்ளம்.

10. அன்பு சிவம் உல கத்துயர் யாவையும்
அன்பினிற் போகு மென்றே—இங்கு
முன்பு மொழிந்துல காண்டதோர் புத்தன்
மொழி யெங்கள் அன்னை மொழி.

11. மிதிலை எரிந்திட வேதப் பொருளை
வினவும் சனகன் மதி—தன்
மதியினிற் கொண்டதை நின்று முடிப்பது
வல்ல நம் அன்னை மதி.

12. தெய்விகச் சாகுந் தலமெனும் நாடகம்
செய்த தேவர் கவிதை ?—அயன்
செய்வ தனைத் தின் குறிப்புணர் பாரத
தேவி யருட் கவிதை.

பாரத மாதா திருப்பள்ளி யெழுச்சி.

1. பொழுது புலர்ந்தது ; யாம்செய்த தவத்தால்
புன்மை யிருட்கணம் போயின யாவும்
எழுபசும் பொற்சுடர் எங்கணும் பரவி
யெழுந்து விளங்கிய தறிவெனும் இரவி ;
தொழுதுனை வாழ்த்தி வணங்குதற் கிங்குன்
தொண்டர்பல் லாயிரர் சூழ்ந்துநிற்கின்றோம்.
விழிதுயில் கின்றனை யின்னுமெந் தாயே !
வியப்பிது காண் ! பள்ளி யெழுந்தருளாயே !

2. புள்ளினம் ஆர்த்தன ; ஆர்த்தன முரசம் ;
பொங்கிய தெங்குஞ் சுதந்திர நாதம் ;
வெள்ளிய சங்கம் முழங்கின கேளாய் !
வீதியெ லாமணு குற்றனர் மாதர் ;

தெள்ளிய அந்தணர் வேதமும் நின்றன்
சீர்த்திரு நாமமும் ஓதிநிற் கின்றார் ;
அள்ளிய தெள்ளமு தன்னையெம் அன்னை !
ஆருயிரே ! பள்ளி யெழுந்தருளாயே !

3. பரிதியின் பேரொளி வானிடைக் கண்டோம் ;
பார்மிசை நின்னொளி காணுதற் கலந்தோம் ;
கருதிநின் சேவடி அணிவதற் கென்றே
களிவுறு நெஞ்சக மலர்கொடு வந்தோம் ;
சுருதிகள் பயந்தனை ; சாத்திரங் கோடி
சொல்லரு மாண்பின ஈன்றனை யம்மே !
நிருதர்கள் நடுக்குறச் சூல்கரத் தேற்றாய் !
நிர்மலையே ; பள்ளி யெழுந்தருளாயே !

4. நின்னெழில் விழியருள் காண்பதற் கெங்கள்
நெஞ்சகத் தாவலை நீயறி யாயோ ;
பொன்னனை யாய் ! வெண் பனிமுடி யிமையப்
பொருப்பின னீந்த பெருந்தவப் பொருளே !
என்ன தவங்கள் செய் தெத்தனை காலம்
ஏங்குவம் நின்னருட் கேழையம் யாமே ?
இன்னமும் துயிலுதி யேலிது நன்றோ ?
இன்னுயி ரே ! பள்ளி யெழுந்தருளாயே !

5. மதலைய ரெழுப்பவுந் தாய்துயில் வாயோ ?
மாநிலம் பெற்றவ ளிஃதுண ராயோ ?
குதலை மொழிக்கிரங் காதொரு தாயோ ?
கோமக ளே ! பெரும் பாரதர்க் கரசே !

விதமுறு நின்மொழி பதினெட்டுங் கூறி
வேண்டிய வாறுனைப் பாடுதுங் காணாய்
இதமுற வந்தெமை யாண்டருள் செய்வாய்!
ஈன்றவளே! பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே!

பாரத தேவியின் திருத்தசாங்கம்.

நேரிசை வெண்பா.

நாமம்.

(காம்போதி)

பச்சை மணிக்கிளியே! பாவியெனக் கேயோகப்
பிச்சை யருளிய தாய் பேருரையாய்—இச்சகத்திற்
பூரணமா ஞானப் புகழ்விளக்கை நாட்டுவித்த
பாரதமா தேவியெனப் பாடு. (1)

நாடு.

(வசந்தம்)

தேனார் மொழிக்கிள்ளாய்! தேவியெனக் கானந்த
மானாள்பொன் னாட்டை யறிவிப்பாய்—வானாடு
பேரிமய வெற்புமுதற் பெண்குமரி யீறாகும்
ஆரியநா டென்றே யறி. (2)

நகர்.

(மணிரங்கு)

இன் பழுலைப் பைங்கிளியே யெங்க ளுயிரானோர்
நன்மைபெற வாழு நகரெது கொல்?—சின்மயமே
நானென் றறிந்த நனிபெரியோர்க் கின்னமுது
தானென்ற காசித் தலம். (3)

ஆறு.

(சுருட்டி)

வன்னக் கிளி! வந்தே மாதரமென் றோதுவனை
யின்னலறக் காப்பா ளியாறுரையாய்—நன்னர்செயத்
தான்போம் வழியெலாந் தன்பமொடு பொன் விளைக்கும்
வான்போந்த கங்கையென வாழ்த்து. (4)

மலை.

(கானடா)

சோலைப் பசுங்கிளியே! தொன்மறைகள் நன்குடை
வாலை வளரு மலைகூறாய்—ஞாலத்துள் [யாள்
வெற்பொன்று மீடிலதாய் விண்ணில் முடிதாக்கும்
பொற்பொன்று வெள்ளைப் பொருப்பு. (5)

ஊர்தி.

(தன்யாசி)

சீருஞ் சிறப்புமுயர் செல்வமுமோ ரெண்ணற்றாள்
ஊரும் புரவி யுரை தத்தாய்!—தேரிற்
பரிமிசை யூர் வாளல்லள் பாரனைத்து மஞ்சும்
அரிமிசையே யூர்வா ளவள். (6)

படை.

(முகாரி)

கருணை யுருவானாள் காய்ந்தெழுங்காற் கிள்ளாய்! [மேற்
செருநரை வீழ்த்தும் படையென் செப்பாய்-பொருபவர்
றண்ணளியான் வீழாது, வீழிற் றகைப்பரிதாந்
திண்ணமுறு வான் குலிசம் தேரு. (7)

முரசு.

(செஞ்சுருட்டி)

ஆசை மரகதமே அன்னைதிரு முன்றிலிடை
ஓசை வளர்முரச மோதுவாய்—பேசுகவோ
சத்தியமே செய்க தருமமே யென்றொலிசெய்
முத்திதரும் வேத முரசு. (8)

தார்.

(பிலகரி)

வாரா யிளஞ்சுகமே வந்திப்பார்க் கென்றுமிடர்
தாராள் புனையுமணித் தார்கூறாய்—சேராரை
முற்றாக் குறுநகையான் முற்றுவித்துத் தானொளிர்வாள்
பொற்றா மரைத்தார் புனைந்து. (9)

கொடி.

(கேதாரம்)

கொடிப்பவள வாய்க்கிள்ளாய்! குத்திரமுந் தீங்கும்
மடிப்பவளின் வெல்கொடிதான் மற்றென்—அடிப்
நன்றாத் தியார் நலிவுறவே வீசுமொளி [பணிவார்
குன்றா வயிரக் கொடி. (10)

பாரத மாதா நவரத்ன மாலை.

[இந்நூலில் ஒன்பது பாடலிலும் முறையே ஒன்பது இரத்தினங்களின் பெயர்கள் இயற்கைப் பொருளிலேனும் சிலேடைப் பொருளிலேனும் வழங்கப்பட்டிருத்தல் காண்க.]

காப்பு.

வீரர் முப்பத்திரண்டு கோடி விளைவித்த
பாரத மாதாவின் பத மலர்க்கே—சீரார்
நவரத்ன மாலை யிங்கு நான் சூட்டக் காப்பாம் ;
* சிவரத்ந மைந்தன் திறம்.

வெண்பா.

1. திறமிக்க நல்வயிரச் சீர்திகழு மேனி
அறமிக்க சிந்தை ; அறிவு பிற—நலங்கள்
எண்ணற்றன பெறுவார் 'இந்தியா' என்றநின்றன்
கண்ணுைத்த பேருரைத்தக் கால்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

2. காலன் எதிர்ப்படிற் கை கூப்பிக்
கும்பிட்டுக் கம்பன முற்
றோல மிட் டோடி மறைந்தொழிவான் ;
பகை யொன் றுளதோ ?

---

* சிவரத்நமைந்தன்—சிவமாகிய ரத்தினத்திற்குப்பிறந்த மைந்தன் ; விநாயகன்.

நீலக் கடலொத்த கோலத்தினள் மூன்று
    நேத்திரத் தாள் *
காலக் கடலுக் கோர் பால மிட்டாள்
    அன்னை காற் படிமனே.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

3. அன்னையே, அந்நாளில் அவனிக் கெல்லாம்
    ஆணி முத்துப் போன்ற மணிமொழிகளாலே
பன்னி நீ வேதங்கள், உப நிடதங்கள்,
    பரவு புகழ்ப் புராணங்கள், இதிஹாஸங்கள்,
இன்னும் பல் நூல்களிலே யிசைத்த ஞானம்
    என்னென்று புகழ்ந்துரைப்போம் அதனை யிந்நாள் ?
மின்னுகின்ற பேரொளி காண் ! காலங் கொன்ற
    விருந்து காண் ! கடவுளுக் கோர் வெற்றி காணே.

ஆசிரியப் பா.

4. வெற்றி கூறுமின் ! வெண் சங் கூதுமின் !
கற்றவ ராலே உலகு காப்புற்ற
துற்றதிங் கிந் நாள் ! உலகினுக் கெல்லாம்
இற்றை நாள் வரையினும், அறமிலா மறவர்,
குற்றமே தமது மகுடமாக் கொண்டோர்
மற்றை மனிதரை அடிமைப் படுத்தலே
முற்றிய அறிவின் முறையென் றெண்ணுவார் ;

---

* மூன்று நேத்திரத்தாள்—இங்கு பாரத மாதாவை லோக மாதாவாகிய உமா தேவியாக பாவனை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

பற்றை யரசர் தம் பழிபடு படையுடன்
சொற்றை நீதி தொகுத்து வைத்திருந்தார்.
இற்றை நாள் ;
பாரி லுள்ள பல நாட்டினர்க் கும்
பாரத நாடு புது நெறி பழக்க
லுற்றதிங் கிந்நாள்—உல கெலாம் புகழ
* இன்பவளஞ் செறி பண் பல பயிற்றுங்
கவீந்திர னாகிய ரவீந்திர நாதன்
சொற்றது கேளீர் :—" புவி மிசை யின்று
மனிதர்க் கெல்லாம் தலைப்படு மனிதன்,
தர்மமே உருவாம், மோஹன தாஸ
கர்ம சந்திர காந்தி" யென் றுரைத்தான்.

அத்தகைய காந்தியை அரசியல் நெறியிலே
தலைவனாக் கொண்டு புவிமிசைத் தருமமே
அரசிய லதனிலும், பிற இய லனைத்திலும்
வெற்றி தருமென வேதஞ் சொன்னதை
முற்றும் பேண முற்பட்டு நின்றார்
பாரத மக்கள். இதனாற் படைஞர் தஞ்
செருக்கொழிந் துலகி லறந் திறம்பாத
கற்றோர் தலைப்படக் காண்போம்—விரைவிலே.

(வெற்றி கூறுமின் ; வெண் சங் கூதுமின் !)

---

* "இன்ப வளம்" என்பதில் பவளம் என்ற மணியின் பெயர் அமைந்திருப்பது காண்க.

தரவுகோச்ச கலிப்பா.

5. ஊதுமினோ வெற்றி !
ஒலிமினோ வாழ்த் தொலிகள் !
ஓதுமினோ வேதங்கள் !
ஓங்குமினோ ! ஓங்குமினோ !
தீது சிறிதும் பயிலாச்
* செம்மணி மாநெறி கண்டோம்
வேதனைக ளினி வேண்டா ;
விடுதலையோ திண்ணமே.

வஞ்சி விருத்தம்.

6. திண்ணங் காணீர் ! பச்சை
வண்ணன் பாதத் தாணை ;
எண்ணங் கெடுதல் வேண்டா !
திண்ணம், விடுதலை திண்ணம்.

கலிப்பா.

7. " விடுதலை பெறுவீர் விரைவா நீர் !
வெற்றி கொள்ளுவீர் " என்றுரைத் தெங்கும்
கெடுத லின்றி நந் தாய் திருநாட்டின்
கிளர்ச்சி தன்னை வளர்ச்சி செய்கின்றான்,
" சுடுதலும் குளிரும் உயிர்க்கில்லை ;
சோர்வு வீழ்ச்சிகள் தொண்டருக் கில்லை ;
எடுமினோ, அறப்போரினை " யென்றான்
எங் * கோ மேதக மேந்திய காந்தி !

---

* செம் மணி மா நெறி—செவ்விய, அழகிய, பெரிய, நெறி ; அஃது ஒத்துழையாமை. செம்மணி—மாணிக்கம். கோமேதகம் என்ற ரத்னப் பெயர் தொனித்தல் காண்க.

அறுசீர் விருத்தம்.

8. காந்தி சேர் பதும ராகக்
கடிமலர் வாழ் ஸ்ரீ தேவி,
போந்து நிற்கின்றா ளின்று
பாரதப் பொன்னா டெங்கும்.
மாந்த ரெல்லாருஞ் சோர்வை
அச்சத்தை மறந்து விட்டார் ;
காந்தி சொற் கேட்டார், காண்பார்
விடுதலை கணத்தி னுள்ளே.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

9. கணமெனு மென்றன் கண்முனே வருவாய்,
பாரத தேவியே, கனல்கால்
இணைவிழி, வாலவாய * மாஞ் சிங்க
முதுகினி லேறி வீற்றிருந்தே.
துணைநினை வேண்டு நாட்டினர்க் கெல்லாந்
துயர் கெட விடுதலை யருளி
மணிநகை புரிந்து திகழ் திருக்கோலங்
கண்டு நான் மகிழ்ந்திடுமாறே.

---

* வால் அவாயமாம் சிங்கம்—பயங்கரமான வாலினை யுடைய சிங்கம். வாலவாயம் என்பது வைடூர்யத்தின் பெயர்.

மாதாவின் துவஜம்.

பாரத நாட்டுக் கொடியினைப் புகழ்தல்.

தாயுமானவர் ஆனந்தக்களிப்பு வர்ணமெட்டு.

பல்லவி.

தாயின் மணிக்கொடி பாரீர்—அதைத்
தாழ்ந்து பணிந்து புகழ்ந்திட—வாரீர்!

சரணங்கள்.

1. ஓங்கி வளர்ந்ததோர் கம்பம்—அதன்
உச்சியின்மேல் வந்தே மாதர மென்றே
பாங்கி னெழுதித் திகழும்—செய்ய
பட்டொளி வீசிப் பரந்தது பாரீர்! (தாயின்)

2. பட்டுத் துகிலென லாமோ?—அதிற்
பாய்ந்து சுழற்றும் பெரும்புயற் காற்று
மட்டு மிகுந்தடித் தாலும்—அதை
மதியாதவ் வுறுதிகொள் மாணிக்கப் படலம்.
(தாயின்)

3. இந்திரன் வச்சிர மோர் பால்—அதில்
எங்கள் துருக்கரிளம்பிறை யோர்பால்(தாய்)
மந்திர நடுவுறத் தோன்றும்—அதன்
மாண்பை வகுத்திட வல்லவன் யானோ?
(தாயின்)

4. கப்பத்தின் கீழ் நிற்றல் காணீர்—எங்கும்
காணரும் வீரர் பெருந்திருக் கூட்டம்
நம்பற் குரிய ரவ்வீரர்—தங்கள்
நல்லுயி ரீந்துங் கொடியினைக் காப்பார்.
(தாயின்)

5. அணியணி யாயவர் நிற்கும்—இந்த
ஆரியக் காட்சியோ ரானந்த மன்றோ ?
பணிகள் பொருந்திய மார்பும்—விறற்
பைந்திரு வோங்கும் வடிவமுங் காணீர் !
(தாயின்)

6. செந்தமிழ் நாட்டுப் பொருநர்—கொடுந்
தீக்கண் மறவர்கள், சேரன்றன் வீரர்,
சிந்தை துணிந்த தெலுங்கர்—தாயின்
சேவடிக் கேபணி செய்திடு துளுவர்,
(தாயின்)

7. கன்னட ரொட்டிய ரோடு—போரிற்
காலனு மஞ்சக் கலக்கு மராட்டர்,
பொன்னகர்த் தேவர்க ளொப்ப—நிற்கும்
பொற்புடை யாரிந்து ஸ்தானத்து மல்லர்,
(தாயின்)

8. பூதல முற்றிடும் வரையும்—அறப்
போர் விறல் யாவும் மறப்புறும் வரையும்
மாதர்கள் கற்புள்ள வரையும்—பாரில்
மறைவரும் கீர்த்திக்கொள் ரஜபுத்ர வீரர்,
(தாயின்)

9. பஞ்ச நதத்துப் பிறந்தோர்—முன்னைப்
பார்த்தன் முதற்பலர் வாழ்ந்தநன் னாட்டார்,
துஞ்சும் பொழுதினுந் தாயின்—பதத்
தொண்டு நினைந்திடும் வங்கத்தி னோரும்,
(தாயின்)

10. சேர்ந்ததைக் காப்பது காணீர்—அவர்
சிந்தையின் வீரம் நிரந்தரம் வாழ்க!
தேர்ந்தவர் போற்றும் பரத—நிலத்
தேவி துவஜம் சிறப்புற வாழ்க! (தாயின்)

எங்கள் தாய்.

காவடிச்சிந்தில் 'ஆறுமுகவடி வேலவனே' என்ற வர்ணமெட்டு.

1. தொன்று நிகழ்ந்த தனைத்து முணர்ந்திடு
சூழ்கலை வாணர்களும்—இவள்
என்று பிறந்தவ ளென்றுண ராத
இயல்பின ளாமெங்கள் தாய்.

2. யாரும் வகுத்தற் கரிய பிராயத்த
ளாயினும் மேயெங்கள் தாய்—இந்தப்
பாருளெந் நாளுமோர் கன்னிகை யென்னப்
பயின்றிடு வாளெங்கள் தாய்.

3. முப்பது கோடி முகமுடை யாளுயிர்
மொய்ம்புற வொன்றுடையாள்—இவள்
செப்பு மொழிபதி னெட்டுடையாள், எனிற்
சிந்தனை யொன்றுடையாள்.

4. நாவினில் வேத முடையவள் கையில்
நலந்திகழ் வாளுடையாள்—தனை
மேவினர்க் கின்னருள் செய்பவள் தீயரை
வீட்டிடு தோளுடையாள்.

5. அறுபது கோடி தடக்கை களாலும்
அறங்கள் நடத்துவள் தாய்—தனைச்
செறுவது நாடி வருபவ ரைத்துகள்
செய்து கிடத்துவள் தாய்.

6. பூமியினும் பொறை மிக்குடை யாள்பெரும்
புண்ணிய நெஞ்சினள் தாய்—எனில்
தோமிழைப் பார்முன நின்றிடுங் காற்கொடுந்
துர்க்கை யனையவள் தாய்.

7. கற்றைச் சடைமதி வைத்த துறவியைக்
கைதொழு வாளெங்கள் தாய்—கையில்
ஒற்றைத் திகிரி கொண்டேழுல காளு
மொருவனை யுந்தொழு வாள்.

8. யோகத்தி லேநிக ரற்றவ ளுண்மையு
மொன்றென நன்றறிவாள்—உயர்
போகத்தி லேயு நிறைந்தவ ளெண்ணரும்
பொற்குவை தானுடையாள்.

9. நல்லற நாடிய மன்னரை வாழ்த்தி
நயம்புரி வாளெங்கள் தாய்—அவர்
அல்லவ ராயி னவரை விழுங்கிப்பின்
ஆனந்தக் கூத்திடுவாள்.

10. வெண்மை வளரிம யாசலன் றந்த
விறன் மக ளாமெங்கள் தாய்—அவன்
திண்மை மறையினுந் தான்மறை யாணித்தஞ்
சீருறு வாளெங்கள் தாய்.

வெறிகொண்ட தாய்.

1. பேயவள் காணங்க ளன்னை—பெரும்
பித்துடைய ளெங்க ளன்னை
காயழ லேந்திய பித்தன்—தனைக்
காதலிப்பா ளெங்க ளன்னை. (பேயவள்)

2. இன்னிசை யாமின்பக் கடலில்—எழுந்
தெற்றும் அலைத்திரள் வெள்ளம்
தன்னிடை மூழ்கித் திளைப்பாள்—அங்கு
தாவிக் குதிப்பாளெம் மன்னை. (பேயவள்)

3. தீஞ்சொற் கவிதையஞ் சோலை—தனில்
தெய்வீக நன்மணம் வீசும்
தேஞ்சொரி மாமலர் சூடி—மதுத்
தேக்கி நடிப்பளெம் மன்னை (பேயவள்)

4. வேதங்கள் பாடுவள் காணீர்—உண்மை
வேல் கையிற்பற்றிக் குதிப்பாள்
ஓதருஞ் சாத்திரங் கோடி—உணர்ந்
தோதி யுலகெங்கும் விதைப்பாள். (பேயவள்)

5. பாரதப் போரெனி லெளிதோ?—விறற்
பார்த்தன் கை வில்லிடை யொளிர்வாள்
மாரதர் கோடி வந்தாலும்—கண
மாய்த்துக் குருதியிற் றிளைப்பாள். (பேயவள்)

நடிப்புச் சுதேசிகள்.

பழித்தறி வுறுத்தல்.

(கிளிக் கண்ணிகள்)

1. நெஞ்சி லுரமு மின்றி
நேர்மைத் திறமு மின்றி
வஞ்சனை சொல்வா ரடீ—கிளியே
வாய்ச் சொல்லில் வீரரடீ.

2. கூட்டத்திற் கூடி நின்று
கூவிப் பிதற்ற லன்றி
நாட்டத்திற் கொள்ளாரடீ—கிளியே
நாளில் மறப் பாரடீ.

3. சொந்த அரசும் புவிச்
சுகங்களு மாண்புகளும்
அந்தகர்க் குண்டாகுமோ ?—கிளியே
அலிகளுக் கின்ப முண்டோ ?

4. கண்க ளிரண் டிருந்தும்
காணுந் திறமை யற்ற
பெண்களின் கூட்டமடீ—கிளியே
பேசிப் பய னென்னடீ.

5. யந்திர சாலை யென்பர்
எங்கள் துணிக ளென்பர்
மந்திரத்தாலே யெங்கும்—கிளியே
மாங்கனி வீழ்வ துண்டோ ?

6. உப்பென் றும் சீனி யென் றும்
உள்நாட்டுச் சேலை யென் றும்
செப்பித் திரிவாரடீ—கிளியே
செய்வ தறியாரடீ.

7. தேவியர் மான மென் றும்
தெய்வத்தின் பத்தி யென் றும்
நாவினாற் சொல்வ தல்லால்—கிளியே
நம்புத லற்றாரடீ.

8. மாதரைக் கற்பழித்து
வன்கண்மை பிறர் செய்யப்
பேதைகள் போ லுயிரைக்—கிளியே
பேணி யிருந்தாரடீ.

9. தேவி கோயிலிற் சென்று
தீமை பிறர்கள் செய்ய
ஆவி பெரிதென் றெண்ணிக்—கிளியே
அஞ்சிக் கிடந் தாரடீ.

10. அச்சமும் பேடிமையும்
அடிமைச் சிறுமதியும்
உச்சத்திற் கொண்டாரடீ—கிளியே
ஊமைச் சனங்க ளடீ.

11. ஊக்கமும் உள்வலியும்
உண்மையிற் பற்றுமில்லா
மாக்களுக்கோர் கணமும்—கிளியே
வாழத் தகுதி யுண்டோ?

12. மானம் சிறிதென் றெண்ணி
வாழ்வு பெரிதென் றெண்ணும்
ஈனர்க் குலகந் தனில்—கிளியே
இருக்க நிலைமை யுண்டோ?

13. சிந்தையிற் கள் விரும்பிச்
சிவ சிவ வென்பது போல்
வந்தே மாதர மென்பார்—கிளியே
மனதி லதனைக் கொள்ளார்.

14. பழமை பழமை யென்று
பாவனை பேச லன்றிப்
பழமை யிருந்த நிலை—கிளியே
பாமர ரேதறிவார்?

15. நாட்டி லவமதிப்பும்
நாணின்றி யிழி செல்வத்
தேட்டில் விருப்புங்கொண்டே—கிளியே
சிறுமை யடை வாரடி.

16. சொந்தச் சகோதரர்கள்
துன்பத்திற் சாதல் கண்டும்
சிந்தை யிரங்காரடீ—கிளியே
செம்மை மறந்தாரடி.

17. பஞ்சத்தும் நோய்களிலும்
பாரதர் புழுக்கள் போல்
துஞ்சத் தம் கண்ணாற் கண்டும்—கிளியே
சோம்பிக் கிடப்பாரடி.

18. தாயைக் கொல்லும் பஞ்சத்தைத்
தடுக்க முயற்சி யுறார்
வாயைத் திறந்து சும்மா—கிளியே
வந்தே மாதர மென்பார்.

கோக்கலே சாமியார் பாடல்.

(இராமலிங்க சுவாமிகள் "களக்கமறப் பொதுநடனங் கண்டுகொண்ட தருணம்" என்று பாடிய பாட்டைத்திரித்துப் பாடியது.)

களக்க முறும் மார்லி நடம்
கண்டுகொண்ட தருணம்
கடைச் சிறியேன் உளம்பூத்துக்
காய்த்த தொரு கனிதான்
விளக்க முறப் பழுத்திடுமோ
வெம்பி விழுந்திடுமோ ?
வெம்பாது விழினு மென்றன்
கரத்திலகப்படுமோ ?
வளர்த்த பழம் கர்சானென்ற
குரங்கு கவர்ந்திடுமோ ?
மற்றிங்ஙன் ஆட்சி செயும்
அணில் கடித்து விடுமோ ?
துளக்க மறயான் பெற்றிங்
குண்ணுவனே, அல்லால்
தொண்டை விக்குமோ, ஏதுஞ்
சொல்லரியதாமோ.

தொண்டுசெய்யும் அடிமை.

ஸ்வராஜ்யம் வேண்டுமென்ற பாரதவாஸிக்கு
ஆங்கிலேய உத்தியோகஸ்தன் கூறுவது.

(நந்தனார் சரித்திரத்திலுள்ள "மாடு தின்னும் புலையா—உனக்கு மார்கழித் திருநாளா" என்ற பாட்டின் வர்ணமெட்டு)

1. *தொண்டு செய்யு மடிமை—உனக்குச்*
சுதந்திர நினைவோடா
பண்டு கண்டதுண்டோ—அதற்குப்
பாத்திர மாவாயோ ? (தொண்டு)

2. *ஜாதிச் சண்டை போச்சோ ?—உங்கள்*
சமயச் சண்டை போச்சோ ?
நீதி சொல்ல வந்தாய்—கண்முன்
நிற் கொணாது போடா. (தொண்டு)

3. *அச்ச நீங்கினையோ ?—அடிமை !*
ஆண்மை தாங்கினையோ ?
பிச்சை வாங்கிப் பிழைக்குப்—ஆசை
பேணுத லொழித்தாயோ ? (தொண்டு)

4. *கப்பலேறு வாயோ ?—அடிமை !*
கடலைத் தாண்டு வாயோ ?
குப்பை விரும்டும் நாய்க்கே—அடிமை !
கொற்றத் தவிசு முண்டோ ? (தொண்டு)

5. ஒற்றுமை பயின்றாயோ ?—அடிமை !
உடம்பில் வலிமை யுண்டோ ?
வெற்றுரை பேசாதே—அடிமை !
வீரிய மறிவாயோ ? (தொண்டு)

6. சேர்ந்து வாழு வீரோ ?—உங்கள்
சிறுமைக் குணங்கள் போச்சோ ?
சோர்ந்து வீழ்தல் போச்சோ ?—உங்கள்
சோம்பரைத் துடைத்தீரோ ? (தொண்டு)

7. வெள்ளை நிறத்தைக் கண்டால்—பதறி
வெருவலை யொழித்தாயோ?
உள்ளது சொல்வேன் கேள்—சுதந்திரம்
உனக் கில்லை மறந்திடடா. (தொண்டு)

8. நாடு காப்பதற்கே—உனக்கு
ஞானஞ் சிறிது முண்டோ ?
வீடு காக்கப் போடா—அடிமை
வேலை செய்யப் போடா. (தொண்டு)

9. சேனை நடத்துவாயோ ?—தொழும்புகள்
செய்திட விரும்பாயோ ?
ஈனமான தொழிலே—உங்களுக்
கிசைவதாகும் போடா. (தொண்டு)

மேத்தா திலகருக்குச் சொல்வது.

(புதியகட்சித் தலைவரைநோக்கி நிதானகட்சியார் சொல்லுதல்.)

சிதம்பர பதவியாகிய முக்தியிலே, நந்தனர் அடங்காத தாகம் கொண்டிருந்தார். அது அவரை அடிமை கொண்டிருந்த "ஆண்டை"க்கு மனமில்லை. அவன் நந்தனரைப் பலவித இம்சைகளுக்கு உட்படுத்தினன்; அதுவுமின்றிச் சேரியிலிருந்த நிதானப்பறையர்கள் பலர் நந்தனர் சிதம்பரத்தைப்பற்றி நினைக்கலாகாதென்று போதனை செய்தார்கள். அந்த நிதானஸ்தர்களிலே ஒருவர் பாடிய பாட்டின் கருத்தையும் வர்ணமெட்டையும் தழுவிப் பின்வரும் பாடல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. (ஓய் நந்தனரே, நம்ம ஜாதிக் கடுக்குமோ, நியாயந் தானோ நீர் சொல்லும்" என்ற வர்ணமெட்டு.)

பல்லவி.

ஓய் திலகரே, நம்ம ஜாதிக் கடுக்குமோ?
செய்வது சரியோ, சொல்லும்.

கண்ணிகள்.

1. முன்னறியாப் புது வழக்கம் - நீர்
மூட்டி விட்டதிந்தப் பழக்கம் - இப்போ
தெங்நகரிலு மிது முழக்கம் - மிக
இடும்பை செய்யுமிந்த ஒழுக்கம். (ஓய் திலகரே)

2. சுதந்திர மென்கிற பேச்சு - எங்கள்
தொழும்புக ளெல்லாம் விழலாய்ப் போச்சு - இது
மதம் பிடித்தது போலாச்சு - எங்கள்
மனிதர்க் கெல்லாம் வந்த தேச்சு. (ஓய் திலகரே)

3. வெள்ளை நிறத்தவர்க்கே ராஜ்யம் - அன்றி
வேறெவ ருக்குமது தியாஜ்யம் - சிறு
பிள்ளைக ளுக்கே யுபதேசம் - நீர்
பேசி வைத்த தெல்லா மோசம். (ஓய் திலகரே)

நிதானக் கட்சியார்.

சுதேசியத்தை பழித்தல்.

(நந்தனர் சரித்திரத்திலே சேரிப் பறையர்கள் எல்லாரும் ஒன்றுசேர்ந்து நந்தனாரையும் அவரது கட்சியாரையும் பழிக்கின்றார்கள். சேரியிலே மாட்டிறைச்சி யுண்டு புலை வாழ்வு வாழ்ந்துகொண்டு ஆண்டைப் பார்ப்பானுக்கு அடிமை செய்வதே ஸ்வர்க்க மென்றறியாமல், சிதம்பரப் பயித்தியங் கொண்டலையும் நந்தனாராலும், அவருடைய சீடர்களாலும் பெரிய கேடுகள் விளையக் கூடுமென்று வருத்தங்கொண்டு "நாம் என்ன செய்வோம் புலையரே இந்தப் பூமியிலில்லாத புதுமையைக் கண்டோம்." என்று யோசிக்கிறார்கள். அந்தப் பாட்டின் கருத்தையும் வர்ணமெட்டையும் தழுவிப் பின்வரும் பாடல் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. மேத்தா கோகலே முதலிய

நிதானஸ்தர்கள் நமது தேச விமோசன மென்னுஞ் சிதம்பரத்தை எண்ணி ஆசைக்கொண்டு பரவச நிலையிலிருக்குந் திலக முனிவராலும், அவரது கட்சியாராலும் நாட்டிற்குத் கெடுதி விளையுமென்று பேசும் விஷயங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.)

ராகம்—புன்னாகவராளி. தாளம்—ரூபகம்

பல்லவி.

நாமென்ன செய்வோம், துணைவரே—இந்த
பூமியிலில்லாத புதுமையைக் கண்டோம். (நாம்)

சரணங்கள்.

1. திலக னொருவனாலே யிப்படி யாச்சு
செம்மையுந் தீமையு மில்லாமலே போச்சு
பலதிசையும் துஷ்டர் கூட்டங்க ளாச்சு
பையல்கள் நெஞ்சில் பயமென்பதே போச்சு (நாம்)

2. தேசத்தி லெண்ணற்ற பேர்களுங் கெட்டார்
செய்யுந் தொழில் முறை யாவையும் விட்டார்
பேசவோர் வார்த்தை தாதா சொல்லி விட்டார்
பின்வர வறியாமல் சுதந்திரம் தொட்டார். (நாம்)

3. பட்டம் பெற்றோர்க்கு மதிப் பென்பது மில்லை
பரதேசப் பேச்சில் மயங்குபவ ரில்லை
சட்டம் மறந்தோர்க்குப் பூஜை குறைவில்லை
*சர்க்கா ரிடம் சொல்லிப் பார்த்தும் பயனில்லை.
(நாம்)

---

* பழைய கட்சியார் புதுக்கட்சியாரைப் பற்ற ஸர்க்காரிடங் கோள் மூட்டியும் பயனில்லை என்றாய் விட்டது.

4. சீமைத் துணியென்று ளுள்ளங் கொதிக்கிறார்
சீரில்லை யென்றுலோ எட்டி மிதிக்கிறார்
தாமெத்தையோ "வந்தே" யென்று துதிக்கிறார்
தாயற்ற வார்த்தைகள் பேசிக் குதிக்கிறார். (நாம்)

ஆங்கிலேயன் ஒரு தேசபக்தனுக்குக் கூறுவது.

தண்டகம்—ஆதிதாளம்.

1. நாட்டிலெங்கும் ஸ்வதந்திர வாஞ்சையை
நாட்டினாய்—கனல்—மூட்டினாய்
வாட்டி யுன்னை மடக்கிச் சிறைக்குள்ளே
மாட்டுவேன்—வலி—காட்டுவேன். (நாட்டி)

2. கூட்டங் கூடிவந் தேமா தரமென்று
கோஷித்தாய்—எமைத்—தூஷித்தாய்
ஓட்ட நாங்க ளெடுக்க வென்றே கப்பல்
ஓட்டினாய்—பொருள்—ஈட்டினாய். (நாட்டி)

3. கோழைப்பட்ட ஜனங்களுக் குண்மைகள்
கூறினாய்—சட்ட—மீறினாய்
ஏழைப் பட்டிங் கிறத்த லிழிவென்றே
யேசினாய்—வீரம்—பேசினாய். (நாட்டி)

4. அடிமைப்பேடிகள் தம்மை மனிதர்கள்
ஆக்கினாய்—புன்மை—போக்கினாய்
மிடிமை போதும் நமக்கென் றிருந்தோரை
மீட்டினாய்—ஆசை—யூட்டினாய். (நாட்டி)

5. தொண்டென்றே தொழி லாக்கொண் டிருந்தோ
தூண்டினாய்—புகழ்—வேண்டினாய் [ரைத்
கண்ட கண்ட தொழில் கற்க மார்க்கங்கள்
காட்டினாய்—சோர்வை—யோட்டினாய். (நாட்டி)

6. எங்கு மிந்த ஸ்வராஜ்ய விருப்பத்தை
ஏவினாய்—விதை—தூவினாய்
சிங்கம் செய்யுந் தொழிலைச் சிறு முயல்
செய்யவோ—நீங்கள்—உய்யவோ. (நாட்டி)

7. சுட்டு வீழ்த்தியே புத்தி வருத்திடச்
சொல்லுவேன்—குத்திக்—கொல்லுவேன்
தட்டிப்பேசுவோ ருண்டோ?—சிறைக் குள்ளே
தள்ளுவேன்—பழி—கொள்ளுவேன். (நாட்டி)

தேசபக்தன் ஆங்கிலேயனுக்குக் கூறும் மறுமொழி.

1. சொந்த நாட்டிற் பரர்க்கடிமை செய்தே
துஞ்சிடோம்—இனி—யஞ்சிடோம்
எந்த நாட்டினு மிந்த அநீதிகள்
ஏற்குமோ?—தெய்வம்—பார்க்குமோ?

2. வந்தே மாதா மென்றுயிர் போம்வரை
வாழ்த்துவோம்—முடி—தாழ்த்துவோம்
எந்த மாருயி ரன்னையைப் போற்றுதல்
ஈனமோ?—அவ—மானமோ?

3. பொழுதெல்லா மெங்கள் செல்வங் கொள்ளை
போகவோ?—நாங்கள்—சாகவோ? [கொண்டு
அழுது கொண்டிருப்போமே? ஆண்பிள்ளைகள்
அல்லமோ?—உயிர்—வெல்லமோ?

4. நாங்கள் முப்பது கோடி ஜனங்களும்
நாய்களோ—பன்றிச்—சேய்களோ?
நீங்கள் மட்டு மனிதர்க ளோவிது
நீதமோ?—பிடி—வாதமோ?

5. பார தத்திடை யன்பு செலுத்துதல்
பாபமோ?—மனஸ்—தாபமோ?
கூறு மெங்கள் மிடிமையைத் தீர்ப்பது
குற்றமோ—இதிற் செற்றமோ?

6. ஒற்றுமை வழி யொன்றே வழியென்ப
தோர்ந் திட்டோம்—நன்கு—தேர்ந்திட்டோம்
மற்று நீங்கள் செய்யுங் கொடுமைக்கெலாம்
மலைவுறோம்—சித்தம்—கலைவுறோம்.

7. சதையைத் துண்டு துண்டாக்கினு முன்னெண்
சாயுமோ?—ஜீவன்—ஓயுமோ? [ணம்
இதையத் துள்ளே யிலங்கு மஹாபக்தி
யேகுமோ?—நெஞ்சம்—வேகுமோ?

பாரத தேவியின் அடிமை.

(நந்தன் சரித்திரத்திலுள்ள "ஆண்டைக் கடிமைக் காரனல்லவே" என்ற பாட்டின் வர்ணமெட்டையும் கருத்தையும் பின்பற்றி எழுதப்பட்டது.)

பல்லவி.

அன்னியர் தமக் கடிமை யல்லவே—நான்
அன்னியர் தமக் கடிமை யல்லவே.

சரணங்கள்.

1. மன்னிய புகழ்ப் பாரத தேவி
தன்னிரு தாளிணைக் கடிமைக் காரன். (அந்)

2. இலகு பெருங்குணம் யாவைக்கு மெல்லையாம்
திலக முனிக்கொத்த அடிமைக் காரன். (அந்)

3. வெய்ய சிறைக்குள்ளே புன்னகையோடு போம்
ஐயன் பூபேந்த்ரனுக் கடிமைக் காரன். (அந்)

4. காலர் முன் னிற்பினும் மெய்தவறு வெங்கள்
பாலர் தமக்கொத்த அடிமைக் காரன். (அந்)

5. கார்ந்தன விட்டாலும் தர்மம் விடா ப்ரம்ம
பாந்தவ னருளிணைக் கடிமைக் காரன். (அந்)

லாஜபத்ராய் துதி.

விருத்தம்.

1. விண்ணகத்தே யிரவிதனை வைத்தாலும்
அதன் கதிர்கள் விரைந்து வந்து
கண்ணகத்தே யொளிதருதல் காண்கிலமோ?
நின்னையவர் கனன்றிந் நாட்டு
மண்ணகத்தே வாழாது புறஞ்செய்தும்
யாங்களெலா மறக்கொ ணுதெம்
எண்ணகத்தே, லாஜபதி, யிடையின்றி
நீ வளர்தற் கென்செய் வாரே?

2. ஒரு மனிதன் றனைப்பற்றிப் பல நாடு
கடத்தியவற் கூறு செய்தல்
அருமையிலை எளிதினவர் புரிந்திட்டா
ரென்றிடினும் அந்த மேலோன்
பெருமையைநன் கறிந்தவனைத் தெய்வமென
நெஞ்சினுளே பெட்பிற் பேணி
வருமனித ரெண்ணற்றார் இவரையெலாம்
ஓட்டியெவர் வாழ்வ திங்கே?

3. பேரன்பு செய்தாரில் யாவரே
பெருந்துயரம் பிழைத்து நின்றார்?
ஆரன்பு நாரணன்பா லிரணியன்சேய்
செய்ததினு லவனுக் குற்ற

கோரங்கள் செய்தக்கருளே ! பாரதநாட்
டிற் பக்தி குலவி வாழும்
வீரக்கொள் மனமுடையார் கொடுத்துயராம்
பல வடைதல் விபத்தற் கொன்றே !

லாஜ்பத்ராய் பிரலாபம்.

கண்ணிகள்.

1. நாடிழந்து மக்களையு நல்லாளை யும்பிரிந்து
வீடிழந்திங் குற்றேன் விதியினையென் சொல்வேனே.

2. ஸ்ரீவேதமுனி போன்றார் விருத்தரா மெங்கையிரு
பாத மலர் கண்டு பரவப் பெறுவேனோ ?

3. ஆசைக்குமா ரருச்சனனைப் போல்வான்றன்
மாசற்ற சோதி வதனமினிக் காண்பேனோ ?

4. அன்றிலைப்போன்றென்னை யகலாக்கணமேனும் பிரிந்தால்
குன்றிமனஞ் சோர்வாளிக் கோலம் பொறுப்பாளோ ?

5. வீடு முறவும் வெறுத்தாலு மென்னருமை
நாடு பிரிந்த நலிவினுக் கென் செய்வேனே !

6. ஆதிமறை தோன்றியநல் லாரிய நாடெந்நாளு
நீதிமறை வின்றி நிலைத்த திருநாடு.

7. சிந்துவெனுந் தெய்வத் திருநதியு மற்றதிற்சேர்
ஐந்துமணி யாறும் அளிக்கும் புன னாடு.

8. ஐம்புலனை வென்ற அறவோர்க்கு மாற்றலர்தம்
வெம்புலனை வென்ற எண்ணில் வீரருக்குந்தாய்நாடு.

9. நல்லறத்தை நாட்டுதற்கு நம்பெருமான்
கௌரவராம்
புல்லரைச் செற்றொழித்த புனிதப் பெருநாடு.

10. கன்னனுந் திண்டோட் களவீரன் பார்த்தனொரு
வின்னாணொலி கேட்ட மேன்மைத் திருநாடு.

11. கன்ன னிருந்த கருணைநிலம் தர்மனெனு
மன்ன னறங்கள் வளர்த்த புகழ் நாடு.

12. ஆரியர்தம் தர்மநிலை ஆதரிப்பான் வீட்டுமனார்
நாரியர்தங் காதல் துறந்திருந்த நன்னாடு.

13. வீமன் வளர்ந்த விறனாடு வில்லசுவத்
தாம னிருந்து சமர்புரிந்த வீரநிலம்.

14. சீக்கரெனு மெங்கள் விறற் சிங்கங்கள் வாழ்தருநல்
ஆக்கமுயர் குன்ற மடர்ந்திருக்கும் பொன்னாடு.

15. ஆரியர் பாழாகா தருமறையின் உண்மைதந்த
சீரியர் மெய்ஞ்ஞான தயாநந்தர் திருநாடு.

16. என்னருமைப் பாஞ்சால மென்றேனுங்
காண்பேனோ?
பன்னரிய துன்பம் படர்க்கிலிக்கே மாய்வேனோ?

17. எத்தனைப் பாரதத்தே திக்கான் படையினரோ?
எத்தனைக் காளையர்போர் தெல்லாமிழ் பட்டனரோ!

18. என்னை நினைந்து யிரங்குவரோ? அல்லாது
பின்னைத் துயர்களினென் பேரு மறந்திட்டாரோ?

19. தொண்டுபட்டு வாடுமென்றன் தூய பெருநாட்டிற்
கொண்டுவிட்டக் கென்னைப்பலர் கொன்றுறு
பின்புறுவேன்.

20. எத்தனை ஜன்மங்கள் இருட்சிறையில் விட்டாலும்
தத்துபுனற் பாஞ்சாலத் தன்னில் வைத்தால்
வாடுகிலேன்.

தாதாபாய் நவுரோஜி.

கவிகள்.

1. முன்னாளி லிராமபிரான் கோசமனா
கிய புதல்வர் முறையினின்று
பன்னாடு முடிவணங்கத் தலைமைநிறுத்
தியவெமது பாரதகண்ட

பின்னாளிங் கிந்நாளின் முதியோளாய்ப்
பிறரெள்ள வீழ்ந்தகாலை
அன்னாளைத் துயர்தவிர்ப்பான் முயல்வர் சில
மக்களவ ரடிகள் சூழ்வாம்.

2. அவ்வறிஞ ரனைவோர்க்கு முதல்வனும்
மைந்தன்ற னன்னை கண்ணீ
ரெவ்வகையி னுந்துடைப் பேனின்றேலென்
உயிர் துடைப்பே னென்னப் போந்தி
யௌவனநாள் முதற்கொடுதா
னெண் பதின்மேல் வயதுற்ற வின்றுகாறும்
செவ்விபுறத் தனதுடலப் பொருளாவி
யானுழைப்புத் தீர் தலில்லான்.

3. கல்வியைப்போ லறிவுமறி வினைப்போலக்
கருணையுமக் கருணைபோலப்
பல்விதவூக் கங்கள்செயுந் திறனு மொரு
நிகரின்றிப் படைத்த வீரன்
வில்விறலாற் போர்செய்தல் பயனிலதா
மெனவதனை வெறுத்தே யுண்மைச்
சொல்விறலாற் போர்செய்வோன் பிறர்க்கன்றித்
தனக்குழையாத் துறவி யாவோன்.

4. மாதாவாய் விட்டலற வதைச்சிறிது
மதியாதே வாணாள் போக்குந்
தீதாவார் வரினுமவர்க் கினியசொலி
நன்குணர்த்துஞ் செவ்வி யாளன்

வேதாவா யினுமவனுக் கஞ்சாமே யுண்மை
நெறி விரிப்போ னெங்கள்
தாதாவாய் விளங்குறுநற் றாதாபாய்
நவுரோஜி சரணம் வாழ்க !

5. எண்பஃ தாண்டிருந்தவ னினிப்பல்லாண்
டிருந்தெம்மை யினிது காக்க !
பண்பல்ல நமக்கிழைப்போ ரறிவுதிருந்துக !
எமது பாரத நாட்டுப்
பெண்பல்லார் வயிற்றினுமந் நவுரோஜி
போற் புதல்வர் பிறந்து வாழ்க !
விண்புல்லு மீன்களென லவனன்று
ரெவ்வயினு மிருக மன்றே.

பூபேந்திர விஜயம்.

விருத்தம்.

1. பாபேந்திரியஞ் செறுத்த எங்கள்
விவேகானந்தப் பரமன் ஞான
ரூபேந்திரன் றனக்குப் பின்வந்தோன்
விண்ணவர்த முலகை யாள்ப்ர

தாபேந்திரன் கோபமுறினு மதற்
கஞ்சியறந் தவிர்கிலாதான்
பூபேந்திரப் பெயரோன் பாரதநாட்டிற்
கடிமை பூண்டு வாழ்வோன்—

2. வீழ்த்தல் பெறாத் தருமமெலாம், மறமனைத்துங்
கிளைத்துவர யேமேலார் தம்மை
தாழ்த்ததமர் முன்னோங்க நிலைபுரண்டு
பாதகமே ததும்பி நிற்கும்
பாழ்த்த கலி யுகஞ் சென்று மற்றொருகம்
அருகில்வரும் பான்மை தோன்றக்
காழ்த்தமன வீர முடன் யுகாந்தரத்தி
னிலையினிது காட்டி நின்றான்—

3. மண்ணாளு மன்னரவன் றனைச்சிறைசெய்
திட்டாலும் மாந்தரெல்லாங்
கண்ணாகக் கருதியவன் புகழோதி வாழ்த்தி
மனங் களிக்கின் றாரால்
எண்ணாது நற்பொருளைத் தீதென்பார்
சிலருலகி லிருப்ப ரன்றே?
விண்ணாரும் பரிதியொளி வெறுத்தொருபுள்
இரு ணினிது விரும்பல் போன்றே.

4. இன்னாத பிறர்க்கெண்ணான் பாரத நாட்டிற்
கிரங்கி யிதய நைவான்
ஒன்னாரென் றெவருமிலான் உலகனைத்து
மோருயிரென் றுணர்ந்த ஞானி

அன்னனைச் சிறைப்படுத்தார் மேலோர்தம்
பெருமையெது மறிகிலாதார்,
முன்னளிற் றுன்பின்றி யின்பம்வரா தெனப்
பெரியார் மொழிந்தா ரன்றே?

வாழ்க திலகன் நாமம்.

பல்லவி.

வாழ்க திலகன் நாமம்! வாழ்க! வாழ்கவே!
வீழ்க கொடுங் கோன்மை! வீழ்க! வீழ்கவே !

சரணங்கள்.

1. நாலுதிசையும் ஸ்வாதந்த்ர்ய நாதம் எழுகவே!
நரக மொத்த அடிமை வாழ்வு நைந்து கழிகவே!
ஏலு மனிதர் அறிவை யடர்க்கும் இருள் அழிகவே
எந்த நாளும் உலக மீதில் அச்சம் ஒழிகவே!
(வாழ்க)

2. கல்வி யென்னும் வலிமைகொண்ட கோட்டை
[கட்டினன்—நல்ல
கருத்தின லதனைச்சூழ்ந்தொ ரகழி வெட்டினன்
சொல்விளக்க மென்றதனிடைக் கோயிலாகினன்
ஸ்வாதந்த்ர்ய மென்றதன் மேற் கொடியைத்
தூக்கினன். (வாழ்க)

3. துன்ப மென்னுங் கடலைக் கடக்குந் தோணி
யவன் பெயர்
சோர் வென்னும் பேயை யோட்டிடுஞ் சூழ்ச்சி
யவன் பெயர்
அன் பெனுந் தேனூறித் ததும்பும் புதுமலர்
அவன் பேர்
உண்மை யென்னும் பொருளைக் காட்டும் அறிகுறி
யவன் பேர். (வாழ்க)

லோகமான்ய பால கங்காதர திலகர்.

1. நாமகட்குப் பெருந்தொண் டியற்றிப்பன்
னாட்டினோர் தங் கலையிலு மவ்வவர்
தாமகத்து வியப்பப் பயின்றொரு
சாத்திரக் கடலென்ன விளங்குவோன் ;
மாமகட்குப் பிறப்பிட மாகமுன்
வாழ்ந்திந் நாளில் வறண்டயர் பாரதப்
பூமகட்கு மனத்துடித் தேயிவள்
புன்மை போக்குவ லென்ற விரதமே

2. நெஞ்சகத்தோர் கணத்திலு நீங்கிலான்
நீதமேயோ ருருவெனத் தோன்றினோன்
வஞ்சகத்தைப் பகைமையெனக் கொண்டதை
மாய்க்குமாறு மனதிற் கொதிக்கின்றோன் :
துஞ்சு மட்டுமிப் பாரத நாட்டிற்கே
தொண்டிழைக்கத் துணிந்தவர் யாவரும்
அஞ்செழுத்தினைச் சைவர் மொழிதல் போல்
அன்பொ டோதும் பெயருடை யாரியன்.

3. வீரமிக்க மராட்டியர் ஆதர
மேவிப் பாரத தேவி திருநுதல்
ஆரவைத்த திலக மெனத் திகழ்
ஐய னல்லிசைப் பால கங்காதரன்
சேரலர்க்கு நினைக்கவுந் தீயென
நின்ற வெங்கள் திலக முனிவர்கோன்
சீரடிக் கமலத்தினை வாழ்த்துவேன்
சிந்தை தூய்மை பெறுகெனச் சிந்தித்தே.

மஹாத்மா காந்தி பஞ்சகம்.

1. வாழ்கநீ ! எம்மான், இந்த
வையத்து நாட்டி லெல்லாம்
தாழ்வுற்று வறுமை மிஞ்சி
விடுதலை தவறிக் கெட்டுப்

பாழ்பட்டு நின்ற தாமோர்
பாரத தேசந் தன்னை
வாழ்விக்க வந்த காந்தி
மஹாத்மா ! நீ வாழ்க ! வாழ்க !

2. அடிமை வாழ் வகன்றிந் நாட்டார்
விடுதலை யார்ந்து செல்வம்,
குடிமையி லுயர்வு, கல்வி,
ஞானமுங் கூடி யோங்கிப்
படிமிசைத் தலைமை யெய்தும்
படிக்கொரு சூழ்ச்சி செய்தாய்
முடிவிலாக் கீர்த்தி பெற்றாய்
புவிக்குளே முதன்மை யுற்றாய்.

வேறு.

3. கொடியவெந் நாக பாசத்தை மாற்ற
மூலிகை கொணர்ந்தவ னென்கோ ?
இடிமின்னல் காக்கும் குடைசெய்தா னென்கோ ?
என்சொலிப் புகழ்வதிங் குனையே ?
விடிவிலாத் துன்பஞ் செயும் பாராதீன
வெம்பிணி யகற்றிடும் வண்ணம்
படிமிசைப் புதிதாச் சால்வு மெளிதாம்
படிக்கொரு சூழ்ச்சி நீ படைத்தாய் !

4. தன்னுயிர் போலே தனக்கழி வெண்ணும்
பிறனுயிர் தன்னையுங் கணித்தல் ;
மன்னுயி ரெல்லாங் கடவுளின் வடிவம்
கடவுளின் மக்களென் றுணர்தல் ;

இன்ன மெய்ஞ் ஞானத் துணிவினை மற்றுங்
கிழிபடு போர், கொலை, கண்டம்
பின்னியே கிடக்கும் அரசிய லதனிற்
பிணைத்திடத் துணிந்தனை பெருமான் !

5. பெருங்கொலை வழியாம் போர்வழி யிகழ்ந்தாய் ;
அதனிலுந் திறன்பெரி துடைத்தாம்
அருங்கலை வாணர் மெய்த்தொண்டர் தங்கள்
அறவழி யென்று நீ யறிந்தாய் ;
நெருங்கிய பயன்சேர் " ஒத்துழையாமை "
நெறியினால் இந்தியா விற்கு
வருங்கதி கண்டு பகைத் தொழில் மறந்து
வையகம் வாழ்க நல் லறத்தே !

அபேதாநந்த ஸ்வாமிகளின் மீது ஸ்தோத்திரக் கவிகள்.

சுருதியு மரிய உபநிட தத்தின்
தொகுதியும் பழுதற வுணர்ந்தோன்
கருதிடற் கரிய பிரம நன்னிலையைக்
கண்டுபே ரொளியிடைக் களித்தோன்

அரிதினிற் காணு மியல் பொடு புவியி
    னப்புறத் திருந்து நண்பகலிற்
பரிதியி னொளியுஞ் சென்றிடா நாட்டில்*
    மெய்யொளி பரப்பிடச் சென்றேன்.

வேறு.

ஒன்றே மெய்ப்பொருளாகு முயிர்களெலா
    மதன் வடிவா மோருங்காலை
என்றேவ னுன்றேவ னென்றுலகர்
    பகைப்ப தெலா மிழிவாமென்று
நன்றேயிங் கறிவுறுத்தும் பரமகுரு
    ஞானமெனும் பயிரை நச்சித்
தின்றேபா ழாக்கிடுமைம் புலன்களெனும்
    விலங்கினத்தைச் செருத்த வீரன்.

வேறு.

வானந்தம் புகழ் மேவி விளங்கிய
    மாசிலாதி குரவனச் சங்கரன்
ஞானந்தங்கு மிந்நாட்டினைப் பின்னரு
    நண்ணினனெனத் தேசுறு மவ்விவே
கானந்தப் பெருஞ்சோதி மறைந்தபின்
    அவனிழைத்த பெருந்தொழி லாற்றியே
ஊனந் தங்கிய மானிடர் தீதெலா
    மொழிக்குமாறு பிறந்த பெருந்தவன்

---

* அமெரிக்கா கண்டம். நமது கண்டத்தில் பகலாயிருக்கும்போது அங்கே இருளாக இருக்குந் தன்மை யுடையது.

வேறு.

தூய அபே தாநந்த னெனும்பெயர் கொண்
டொளிர்தரு மிச்சுத்த ஞானி
நேயமுட னிங்கணுற் றருப்பாதந்
சாத்தியரு ளெனுஞ்சீர் கொண்டு
மாயமெலா நீக்கியினி தேர்மவர் தன்
னெறிசாரும் வல்லமை ஞானத்
தோயமனி பொழிந்திடுமோர் முகில்போன் றுன்
இவன் பதங்கள் துதிக்கின் றேமே.

(ஓவியர்மணி) ஸ்ரீ ரவிவர்மா.

1. சந்திர னொளியை யீசன்
சலைத்தது பருக வென்றே
வந்திடு சாதகப்புள்
வகுத்தனன் அமுதுண்டாக்கிப்
பந்தியிற் பருக வென்றே
படைத்தன னமரர் தம்மை
இந்திரன் மாண்டக் கென்ன
இயற்றினன் வெளிய யானை.

2. மலரினில் நீல வானில்
மாதரார் முகத்தில் எல்லாம்
இலகிய அழகை யீசன்
இயற்றினன் சீர்த்தி யிந்த
உலகினி லெங்கும் வீசி
யோங்கிய இரவி வர்மன்
அலகிலா அறிவுக் கண்ணா
லனைத்தையு நுகரு மாறே.

3. மன்னர் மாளிகையி லேழை
மக்களின் குடிலி லெல்லாம்
உன்னருந் தேசுவீசி
உளத்தினைக் களிக்கச் செய்வான்
நன்னரோ வியங்கள் தீட்டி
நல்கிய பெருமான் இந்நாட்
பொன்னணி யுலகு சென்றான்
புவிப்புகழ் போது மென்பான்.

4. அரம்பை யூர்வசி போலுள்ள
அமர மெல்லியலார் செவ்வி
திரம்பட வகுத்த வெம்மான் !
செய்தொழி லொப்பு நோக்க
விரும்பியே கொல்லா மின்று
விண்ணுல கடைந்து விட்டாய் ?
அரம்பையர் நின்கைச் செய்கைக்
கழிதலங் கறிவை திண்ணம்.

5. காலவான் பாக்கி லென்றுங்
கழிகிலாப் பெருமை கொண்ட
கோலவான் றொழில்கள் செய்து
குலவிய பெரியோர் தாமும்
சீலவாழ் வகற்றி யோர்நாட்
செத்திட லுறுதி யாயின்
ஞால வாழ்வினது மாயம்
நவின்றிடற் கரிய தன்றோ ?

ஸ்ரீ சுப்பராம தீக்ஷிதர் காலஞ் சென்றதைப் பற்றிய இரங்கற் பாக்கள்.

நவம்பர், **25,1906.**

(ஸ்ரீ சுப்பராம தீக்ஷிதர் தென்னிந்தியாவின் பிரபலசங்கீத வித்வான் ஸ்ரீ முத்துசாமி தீக்ஷிதரவர்களின் புதல்வனும் எட்டயபுரம் சமஸ்தானம் பாகவதருமாவார்.)

அகவல்.

கவிதையு மருஞ்சுவைக் கான நூலும்
புவியினர் வியக்கு மோவியப் பொற்பும்
மற்றுள பெருந் தொழில் வகைகளிற் பலவும்
வெற்றி கொண்டிலங்கிய மேன்மையார் பாத

தாளி அந்நியர் நலிப்ப
ல்வ மிறந்தமை யானும்
யொடு புக ழழிந்தமை யானும்
பழம்பெரு மாட்சியார் தொழிலெலாம்.
வாழ்ந்த சீர் வளர் பூமியில்
க்கர் விளங்குதல் போல
பரியோர் நிலவிய நாட்டிற்
லர் செறிந்து நிற்கின்றார் :

பின்னீர்ச் சுனையது போன்றும்
குலத்திடை வீடண னாகவும்
த் தாமரைச் செம்மலர் போன்றும்
சூரிய புனித வான்குலத்தில்
வனமர் மிசை யருளாற்
ற் பழமாண் புறுகென
ர் முறை யிவன் மேவினனென்ன
ர்த்தி நலனுயர் பெருமான்
ப்ப ராமனற் பெயரோன்
குற நம்மிடை வாழ்ந்தான்.
னு மெமை யகன்றேகினன்
மவரியற்றிய பாவம் !
னனையரை யெந்நாட் காண்போம் ?
ரமெனக் கடைநிலை யுற்றோம்.

விருத்தம்

கன்னனொடு கொடை போயிற்றுயர் கம்ப
நாடனுடன் கவிதை போயிற்
றுன்னரிய புகழ்ப் பார்த்தனொடு வீர மகன்ற
தென வுரைப்ப ரான்றோர்
என்னக நின்றகலாதோன் அருட் சுப்ப ராம
னெனு மிணையிலா விற்
பன்ன னொடு சுவைமிகுந்த பண்வளனு மகன்ற
தெனப் பகரலாமே.

2. கலை விளக்கே, யிளசை * யெனுஞ் சிற்றூரிற்
பெருஞ் சோதிகதிக்கத் தோன்று
மலை விளக்கே, யெம்மனையர் மனவிருளை
மாற்றுதற்கு வந்த ஞான
நிலை விளக்கே, நினைப்பிரிந்த இசைத் தேவி
நெய்யகல நின்ற தட்டி
னுலை விளக்கே யெனத்தளரு மந்தோ!
நீ யகன்ற துயருரைக்கற் பாற்றோ?

3. மன்னரையும் பொய்ஞ் ஞான மதக்குரவர் தங்
களையும் வணங்கிலாதேன்
தன்னனைய புகழுடையாய் நினைக்கண்ட
பொழுது தலைதாழ்ந்து வந்தேன்
உன்னருமைச் சொற்களையே தெய்விகமா
மெனக் கருதி வந்தேனந்தோ
இன்ன மொருக் காலிளசைக் கேகிடி னிவ்
வெளியன் மன மென்படாதோ?

---

* இளசை=எட்டயபுரம்

சுதந்திரப் பெருமை.

"தில்லைவெளியிலே கலந்துவிட்டாலவர்
திரும்பியும் வருவாரோ" என்னும் வர்ணமெட்டு.

1. வீர சுதந்திரம் வேண்டி நின்றார் பின்னர்
வேறொன்று கொள்வாரோ ?— என்றும்
ஆரமு துண்ணுதற் காசை கொண்டார் கள்ளில்
அறிவைச் செலுத்து வாரோ ! (வீர)

2. புகழுநல் லறமுமே யன்றியெல்லாம் வெறும்
பொய்யென்று கண்டாரேல்—அவர்
இகழுறு மீனத் தொண் டியற்றியும் வாழ்வதற்
கிச்சையுற் றிருப்பா ரோ ? (வீர)

3. பிறந்தவர் யாவரு மிறப்ப துறுதியெனும்
பெற்றியை யறிந்தாரேல்—மானம்
துறந்தற மறந்தும்பின் னுயிர்கொண்டு வாழ்வது
சுகமென்று மதிப்பாரோ ? (வீர)

4. மானுட ஜன்மம் பெறுவதற் கரிதெனும்
வாய்மையை யுணர்ந்தாரேல்—அவர்
ஊனுடல் தீயினு முண்மை நிலைதவற
உடன்படு மாறுளதோ ? (வீர)

5. விண்ணி லிரவிதனை விற்றுவிட் டெவரும் போய்
மின்மினி கொள்வாரோ ?—
கண்ணினு மினிய சுதந்திரம் போனபின்
கைகட்டிப் பிழைப்பாரோ ? (வீர)

6. மண்ணிலின் பங்களை விரும்பிச் சுதந்திரத்தின்
மாண்பினை யிழப்பாரோ ?
கண்ணிரண்டும் விற்றுச் சித்திரம் வாங்கினாற்
கைகொட்டிச் சிரியாரோ ? (வீர)

7. வந்தே மாதர மென்று வணங்கிய பின்
மாயத்தை வணங்குவரோ ?
வந்தே மாதர மொன்றே தாரக
மென்பதை மறப்பாரோ ? (வீர)

சுதந்திர தாகம்.

கண்ணிகள்.

1. தண்ணீர்விட் டோவளர்த்தோம் ?
சர்வேசா ! இப்பயிரைக்
கண்ணீராற் காத்தோம் ;
கருகத் திருவுளமோ ?

2. எண்ணமெலா நெய்யாக
எம்முயிரி னுள்வளர்ந்த
வண்ண விளக்கிஃது
மடியத் திருவுளமோ ?

3. ஓராயிர வருட
மோய்ந்து கிடந்தபினர்
வாராது போல வந்த
மாமணியைத் தோற்போமோ ?

4. தர்மமே வெல்லுமெனுஞ்
சான்றோர் சொற் பொய்யாமோ ?
கர்ம விளைவுகள் யாங்
கண்டதெல்லாம் போதாதோ?

5. மேலோர்கள் வெஞ்சிறையில்
வீழ்ந்து கிடப்பதுவும்
நூலோர்கள் செக்கடியில்
நோவதுவுங் காண்கிலையோ ?

6. எண்ணற்ற நல்லோ
ரிதயம் புழுங்கியிரு
கண்ணற்ற சேய்போற்
கலங்குவதுங் காண்கிலையோ ?

7. மாதரையு மக்களையும்
வன்கண்மை யாற்பிரிந்து
காத லிளைஞர்
கருத் தழிதல் காணாயோ ?

8. எந்தாய் நீ தந்த
இயற்பொருளே லாமிழந்து
நொந்தார்க்கு நீயன்றி
நோவழிப்பார் யாருளரோ ?

9. இன்பச் சுதந்திர நின்
இன்னருளாற் பெற்ற தன்றோ ?
அன்பற்ற மாக்கள்
அதைப் பறித்தாற் காவாயோ ?

10. வானமழை யில்லையென்றால்
வாழ்வுண்டோ? எந்தை சுயா
தீனமெமக் கில்லையென்றால்
தீனரேது செய்வோமே?

11. நெஞ்சகத்தே பொய்யின்றி
நேர்ந்ததெலா நீ தருவாய்;
வஞ்சகமோ எங்கள்
மனத்தூய்மை காணாயோ?

12. பொய்க்கோ வுடலும்
பொருளுயிரும் வாட்டுகிறோம்?
பொய்க்கோ தீராது
புலம்பித் துடிப்பதுமே?

13. நின்பொருட்டு நின்னருளால்
நின்னுரிமை யாங் கேட்டால்
என்பொருட்டு நீ தான்
இரங்கா திருப்பதுவே?

14. இன்று புதிதா
யிரக்கின்றோமோ? முன்னோர்
அன்று கொடு வாழ்ந்த
அருமையெலா மோராயோ?

15. நீயும் அறமு
நிலைத்திருத்தல் மெய்யானால்
ஓயுமுன ரெங்களுக்கிவ்
வோர்வரம் நீ நல்குதியே.

சுதந்திர தேவியின் துதி.

(விருத்தம்.)

1. இதந்தரு மனையி னீங்கி
இடர்மிகு சிறைப் பட்டாலும்
பதந்திரு விரண்டு மாறிப்
பழிமிகுத் திழிவுற் றாலும்
விதந்தரு கோடி யின்னல்
விளைந்தெனை யழித்திட் டாலும்
சுதந்திர தேவி! நின்னைத்
தொழுதிடல் மறக்கி லேனே.

2. நின்னருள் பெற்றி லாதார்
நிகரிலாச் செல்வ ரேனும்
பன்னருங் கல்வி கேள்வி
படைத் துயர்ந் திட்டாரேனும்
பின்னரும் எண்ணி லாத
பெருமையிற் சிறந்தா ரேனும்
அன்னவர் வாழ்க்கை பாழாம்
அணிகள்வேய் பிணத்தோ டொப்பார்.

3. தேவி! நின் னொளி பெறாத
தேயமோர் தேய மாமோ?
ஆவியங் குண்டோ செம்மை?
அறிவுண்டோ? ஆக்க முண்டோ?
காவிய நூல்கள் ஞானக்
கலைகள்வே தங்க ளுண்டோ?
பாவிய ரன்றோ நின்றன்
பாலனம் படைத்தி லாதார்?

4. ஒழிவறு நோயிற் சாவார்
ஊக்கமொன் றறிய மாட்டார்
கழிவறு மாக்க மெல்லாம்
இகழ்ந்திடக் கடையி னிற்பார்
இழிவறு வாழ்க்கை தேரார்
கனவினு மின்பங் காணார்
அழிவறு பெருமை நல்கும்
அன்னை! நின்னருள் பெறாதார்.

வேறு.

5. தேவி! நின்னருள் தேடி யுளத்தவித்
தாவியுந் தந் தன்பு மளிப்பவர்
மேவி நிற்பது வெஞ்சிறை யாயினுந்
தாவில் வானுல கென்னத் தகுவதே.
6. அல்லை யன்றி னருளை யறிகிலார்
செல்லை பெற்றிழி தொண்டினைச் சிந்திப்பார்
இல்லை யின்பங்க மெய்து பொன் னாட்டினை
வெல்லை யார்புன் சிறையெனல் வேண்டுமோ,
7. மேற்றி சைப்பல நாட்டினர் வீரத்தால்
போற்றி நின்னைப் புது நிலை யெய்தினர்;
கூற்றி னுக்குயிர் கோடி கொடுத்துநின்
பேற்றி னைப்பெறு வோமெனப் பேணினர்.
8. அன்ன நல்லதொர் நின்னை யடியனேன்
என்ன கூறி யிசைத்திட வல்லனே!
பின்ன முற்றப் பெருமை யிழந்துநின்
சின்ன மற்றழி தேயத்திற் றோன்றினேன்.

9. பேர றத்தினைப் பேணுநல் வேலியே!
சோர வாழ்க்கை, துயர், மிடி யாதிய
கார றுக்கக் கதித்திடு சோதியே!
வீர ருக்கமு தே! நினை வேண்டுவேன்.

சுதந்திரப் பள்ளு.

(பள்ளர் களியாட்டம்)

இராகம்—வராளி. தாளம்—ஆதி.

பல்லவி.

ஆடுவோமே-பள்ளுப் பாடுவோமே;
ஆனந்த சுதந்திரம் அடைந்து விட்டோ மென்று
(ஆடுவோமே)

சரணங்கள்.

1. பார்ப்பானை ஐயரென்ற
காலமும் போச்சே—வெள்ளைப்
பரங்கியைத் துரையென்ற
காலமும் போச்சே—பிச்சை
ஏற்பாரைப் பணிகின்ற
காலமும் போச்சே—நம்மை
ஏய்ப்போருக் கேவல் செய்யுங்
காலமும் போச்சே. (ஆடுவோ)

2. எங்கும் சுதந்திர
மென்பதே பேச்சு—நாம்
எல்லோருஞ் சமமென்ப
துறுதி யாச்சு

சங்கு கொண்டே வெற்றி
    யூதுவோமே—இதைத்
தரணிக்கெல் லாமெடுத்
    தோதுவோமே. (ஆடுவோ)

3. எல்லோரு மொன்றென்னுங்
    காலம் வந்ததே—பொய்யும்
ஏமாற்றுந் தொலைகின்ற
    காலம் வந்ததே—இனி
நல்லோர் பெரியரென்னுங்
    காலம் வந்ததே—கெட்ட
நயவஞ்சக் காரருக்கு
    நாசம் வந்ததே. (ஆடுவோ)

4. உழவுக்குந் தொழிலுக்கும்
    வந்தனை செய்வோம்—வீணில்
உண்டு களித் திருப்போரை
    நிந்தனை செய்வோம்
விழலுக்கு நீர் பாய்ச்சி
    மாய மாட்டோம்—வெறும்
வீணருக் குழைத்துடலம்
    ஓய மாட்டோம். (ஆடுவோ)

5. நாமிருக்கு நாடு நம
    தென்ப தறிந்தோம்—இது
நமக்கே யுரிமையா
    மென்ப தறிந்தோம்—இந்தப்

பூமியி லெவர்க்கு மினி
அடிமை செய்யோம்—பரி
பூரண னுக்கே யடிமை
செய்து வாழ்வோம். (ஆடுவோ)

கிருஷ்ணன்மீது ஸ்துதி.

1. வேத வானில் விளங்கி "அறஞ் செய்மின்,
சாதல் நேரினுஞ் சத்தியம் பூணுமின்,
தீத கற்றுமின்" என்று திசையெலாம்
மோத நித்தம் இடித்து முழங்கியே

2. உண்ணுஞ் சாதிக் குறக்கமும் சாவுமே
நண்ணு றுவண நன்கு புரந்திடும்
எண்ண ரும்புகழ்க் கீதையெனச் சொலும்
பண்ண மிழ்தத் தருள்மழை பாலித்தே

3. எங்க ளாரிய பூமியெனும் பயிர்
மங்க ளம்பெற நித்தலும் வாழ்விக்கும்
துங்க முற்ற துணைமுகி லேமலர்ச்
செங்க ணாய்நின் பதமலர் சிந்திப்பாம்

4. வீரர் தெய்வதம், கர்ம விளக்குநற்
பார தர்செய் தவத்தின் பயனெனும்
தார விர்ந்த தடம்புயப் பார்த்தனோர்
கார ணம்மெனக் கொண்டு கடவுணீ

5. நின்னை நம்பி நிலத்திடை யென்றுமே
மன்னு பாரத மான்குலம் யாவிற்கும்
உன்னுங் காலை உயர்நிலை யாகவே
சொன்ன சொல்லை யுயிருடைச் சூடுவாம்.

6. ஐய கேளினி யோர்சொல், அடியர்யாம்
உய்ய நின்மொழி பற்றி யொழுகியே
மைய றும்புகழ் வாழ்க்கை பெற்றெனச்
செய்து செய்கையி னின்னருள் சேர்ப்பையால்.

7. ஒப்பிலாத உயர் வொடு கல்வியும்
எய்ப்பில் வீரமும் இப்புவி யாட்சியும்
தப்பிலாத தருமமுங் கொண்டு யாம்
அப்ப னேநின் னடிபணிந் துய்வமால்.

8. மற்று நீயிந்த வாழ்வு மறுப்பையேல்
சற்று நேரத்து ளெம்முயிர் சாய்த்தருள்
கொற்ற வாநின் குவலய மீதினில்
வெற்று வாழ்க்கை விரும்பி யழிகிலேம்.

9. நின்றன் மாமர பில்வந்து நீசராய்ப்
பொன்றல் வேண்டிலம் பொற்கழ லாணைகாண்
இன்றிக் கெல்லை யறம்புரி யில்லையேல்
வென்றி யும்புக ழுந்தரல் வேண்டுமே.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண ஸ்தோத்திரம்

கவிகள்.

ராகம்—கமாஸ். தாளம்—ஆதி.

1\. என்று தணியு மிந்த சுதந்திர தாகம்?
என்று மடியு மெங்கள் அடிமையின் போகம்?
என்றெம தன்னை கை விலங்குகள் போகும்?
என்றெம தின்னல்கள் தீர்ந்து பொய்யாகும்?

அன்றொரு பாரத மாக்க வந்தோனே,
ஆரியர் வாழ்வினை யாதரிப் போனே!
வென்றி தருந்துணை நின்னரு ளன்றோ
மெய்யடியோ மின்னும் வாடுதல் நன்றோ?

2\. பஞ்சமும் நோயுநின் மெய்யடி யார்க்கோ?
பாரினில் மேன்மைகள் வேறினி யார்க்கோ?
தஞ்ச மடைந்தபின் கைவிட லாமோ?
தாயுந்தன் குழந்தையைத் தள்ளிடப் போயோ?

அஞ்சலென் றருள்செயுங் கடமை யில்லாயோ?
ஆரிய நீயுநின் அறமறந் தாயோ?
வெஞ்செய லரக்கரை வீட்டிடுவோனே,
வீர சிகாமணி, ஆரியர் கோனே!

விடுதலை.

(பிலஹரி)

விடுதலை! விடுதலை! விடுதலை!

1. பறையருக்கு மிங்கு தீயர் புலையருக்கும் விடுதலை!
பரவரோடு குறவருக்கு மறவருக்கும் விடுதலை!
திறமைகொண்ட தீமையற்ற தொழில் புரிந்துயாவரும்
தேர்ந்தகல்வி, ஞான மெய்தி வாழ்வ மிந்த நாட்டிலே.
(விடுதலை)

2. ஏழையென்றும் அடிமையென்றும் எவனுமில்லை, ஜாதியில்
இழிவுகொண்ட மனிதரென்ப திந்தியாவில் இல்லையே,
வாழி கல்வி செல்வ மெய்தி மனமகிழ்ந்து கூடியே
மனிதர்யாரு மொரு நிகர் ஸமானமாக வாழ்வமே.
(விடுதலை)

3. மாதர் தம்மை யிழிவுசெய்யு மடமையைக் கொளுத்துவோம்;
வையவாழ்வு தன்னிலெந்த வகையிலும் நமக்குளே
தாதரென்ற நிலைமை மாறி ஆண்களோடு பெண்களும்
சரி நிகர் ஸமானமாக வாழ்வ மிந்த நாட்டிலே. (விடுதலை)

பாரத ஸமுதாயம்.

ராகம்—பியாக். தாளம்—திஸ்ர ஏகதாளம்.

பல்லவி.

பாரத ஸமுதாயம் வாழ்கவே—வாழ்க வாழ்க ட
பாரத ஸமுதாயம் வாழ்கவே—ஜய ஜய ஜய (பா)

அநுபல்லவி.

முப்பது கோடி ஜனங்களின் ஸங்க
முழுமைக்கும் பொது உடைமை
ஒப்பி லாத ஸமுதாயம்
உலகத்துக் கொரு புதுமை—வாழ்க. (பா)

சரணங்கள்.

1. மனித ருணவை மனிதர் பறிக்கும்
வழக்க மினி யுண்டோ?
மனிதர் நோக மனிதர் பார்க்கும்
வாழ்க்கை யினி யுண்டோ—புலனில்
வாழ்க்கை யினி யுண்டோ—நம்மி லந்த
வாழ்க்கை யினி யுண்டோ?

இனிய பொழில்கள் நெடிய வயல்கள்
எண்ணரும் பெருநாடு
கனியுங் கிழங்குந் தான்யங்களும்
கணக்கின் றித்தரு நாடு—இது
கணக்கின் றித்தரு நாடு—நித்தநித்தம்
கணக்கின் றித்தரு நாடு—வாழ்க, (பாரத)

2. இனியொரு விதி செய்வோம்—அதை
எந்த நாளும் காப்போம்
தனியொருவனுக் குணவிலை யெனில்
ஜகத்தினை யழித்திடுவோம்—வாழ்க. (பாரத)

3. "எல்லா உயிர்களிலும் நானே யிருக்கிறேன்"
என்றுரைத்தான் கண்ண பெருமான்;
எல்லாரு மமரநிலை யெய்து நன்முறையை
இந்தியா உலகிற் களிக்கும்—ஆம்
இந்தியா உலகிற் களிக்கும்—ஆம் ஆம்
இந்தியா உலகிற் களிக்கும்—வாழ்க. (பாரத)

4. எல்லாரு மோர்குலம் எல்லாரு மோரினம்
எல்லாரு மிந்தியா மக்கள்
எல்லாரு மோர் நிறை எல்லாரு மோர்விலை
எல்லாரும் இந்நாட்டு மன்னர்—நாம்
எல்லாரும் இந்நாட்டு மன்னர்—ஆம்
எல்லாரும் இந்நாட்டு மன்னர்—வாழ்க. (பாரத)

பாரத ஜனங்களின் தற்கால நிலைமை.

(நொண்டிச்சிந்து.)

1. நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே—இந்த
நிலை கெட்ட மனிதரை நினைந்துவிட்டால்
அஞ்சி யஞ்சிச் சாவார்—இவர்
அஞ்சாத பொருளில்லை அவனியிலே
வஞ்சனை பேய்க ளென்பார்—இந்த
மரத்தி லென்பார்; அந்தக் குளத்திலென்பார்,
துஞ்சுது முகட்டி லென்பார்—மிகத்
துயர்படுவார் எண்ணிப் பயப்படுவார். (நெஞ்சு)

2. மந்திரவாதி யென்பார்—சொன்ன
மாத்திரத்திலே மனக் கிலிபிடிப்பார்;
யந்திர சூனியங்கள்—இன்னும்
எத்தனை யாயிரம் இவர் துயர்கள்!
தந்த பொருளைக்கொண்டே—ஜனம்
தாங்குவ ருலகத்தில் அரசரெல்லாம்
அந்த அரசியலை—இவர்
அஞ்சுதரு பேயென்றெண்ணி நெஞ்சமயர்வார்.
(நெஞ்சு)

3. சிப்பாயைக் கண்டஞ்சுவார்—ஊர்ச்
சேவகன் வருதல் கண்டு மனம் பதைப்பார்

துப்பாக்கி கொண்டொருவன்—வெகு
தூரத்தில் வரக்கண்டு வீட்டிலொளிப்பார்
அப்பாலெவனோ செல்வான்—அவன்
ஆடையைக் கண்டு பயந்தெழுந்து நிற்பார்
எப்போதும் கைகட்டுவார்—இவர்
யாரிடத்தும் பூனைகள் போலேங்கி நடப்பார்.

(நெஞ்சு)

4. நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே—இந்த
நிலைகெட்ட மனிதரை நினைந்துவிட்டால்
கொஞ்சமோ பிரிவினைகள்—ஒரு
கோடியென்றால் அது பெரிதாமோ ?
ஐந்துதலைப் பாம்பென்பான்—அப்பன்
ஆறுதலை யென்று மகன் சொல்லிவிட்டால்
நெஞ்சு பிரிந்திடுவார்—பின்பு
நெடுநா ளிருவரும் பகைத்திருப்பார்.

(நெஞ்சு)

5. சாத்திரங்க ளொன்றுங் காணார்—பொய்ச்
சாத்திரப் பேய்கள் சொல்லும் வார்த்தை நம்பியே
கோத்திரம் ஒன்றாயிருந்தாலும்—ஒரு
கொள்கையிற் பிரிந்தவனைக் குலைத்திகழ்வார் ;
தோத்திரங்கள் சொல்லியவர் தாம்—தமைச்
சூது செய்யும் நீசர்களைப் பணிந்திடுவார் ;
ஆத்திரங் கொண்டே யிவன் சைவன்—இவன்
அரிபக்தனென்று பெருஞ் சண்டையிடுவார்.

(நெஞ்சு)

6. நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே—இதை
நினைந்து நினைந்திடினும் வெறுக்குதில்லையே
கஞ்சி குடிப்பதற் கிலார்—அதன்
காரணங்கள் இவையென்னும் அறிவுமிலார்
பஞ்சமோ பஞ்சமென்றே—நிதம்
பரிதவித்தே உயிர் துடி துடித்து
துஞ்சி மடிகின்றாரே—இவர்
துயர்களைத் தீர்க்க வோர் வழியில்லையே. (நெஞ்சு)

7. எண்ணிலா நோயுடையார்—இவர்
எழுந்து நடப்பதற்கும் வலிமையிலார்
கண்ணிலாக் குழந்தைகள் போல்—பிறர்
காட்டிய வழியிற் சென்று மாட்டிக்கொள்வார்
நண்ணிய பெருங்கலைகள்—பத்து
நாலாயிரங் கோடி நயந்து நின்ற
புண்ணிய நாட்டினிலே—இவர்
பொறியற்ற விலங்குகள் போல வாழ்வார்.
(நெஞ்சு)

நிகழ்கின்ற ஹிந்துஸ்தானமும் வருகின்ற ஹிந்துஸ்தானமும்.

போகின்ற பாரதத்தை சபித்தல்.

1. வலிமை யற்ற தோளினாய் போ போ போ
மார்பிலே ஒடுங்கினாய் போ போ போ
பொலிவிலா முகத்தினாய் போ போ போ
பொறி யிழந்த விழியினாய் போ போ போ

ஒலி யிழந்த குரலினாய் போ போ போ
ஒளி யிழந்த மேனியாய் போ போ போ
கிலி பிடித்த நெஞ்சினாய் போ போ போ
கீழ்மை யென்றும் வேண்டுவாய் போ போ போ.

2. இன்று பாரதத்திடை நாய் போலே
ஏற்ற மின்றி வாழுவாய் போ போ போ
நன்று கூறி லஞ்சுவாய் போ போ போ
நாணிலாது கெஞ்சுவாய் போ போ போ
சென்று போன பொய் யெலாம் மெய்யாகச்
சிந்தை கொண்டு போற்றுவாய் போ போ போ
வென்று நிற்கு மெய்யெலாம் பொய்யாக
விழி மயங்கி நோக்குவாய் போ போ போ.

3. வேறு வேறு பாஷைகள்—கற்பாய் நீ
வீட்டு வார்த்தை கற்கிலாய் போ போ போ
நூறு நூல்கள் போற்றுவாய்—மெய்கூறும்
நூலி லொத் தியல்கிலாய் போ போ போ
மாறுபட்ட வாதமே ஐந்நூறு
வாயில் நீள ஓதுவாய் போ போ போ
சேறு பட்ட நாற்றமும்—தூறுஞ் சேர்
சிறிய வீடு கட்டுவாய் போ போ போ.

4. ஜாதி நூறு சொல்லுவாய் போ போ போ
தரும மொன்றி யற்றிலாய் போ போ போ
நீதி நூறு சொல்லுவாய்—கா சொன்று
நீட்டினால் வணங்குவாய் போ போ போ
தீது செய்வ தஞ்சிலாய்—நின் முன்னே
தீமை நிற்கி லோடுவாய் போ போ போ
சோதி மிக்க மணியிலே—காலத்தால்
சூழ்ந்த மாசு போன்றனை போ போ போ.

வருகின்ற பாரதத்தை வாழ்த்தல்.

1. ஒளி படைத்த கண்ணினாய் வா வா வா
உறுதி கொண்ட நெஞ்சினாய் வா வா வா
களி படைத்த மொழியினாய் வா வா வா
கடுமை கொண்ட தோளினாய் வா வா வா
தெளிவு பெற்ற மதியினாய் வா வா வா
சிறுமை கண்டு பொங்குவாய் வா வா வா
எளிமை கண் டிரங்குவாய் வா வா வா
ஏறு போல் நடையினாய் வா வா வா.

2. மெய்மை கொண்ட நூலையே—அன்போடு
வேதமென்று போற்றுவாய் வா வா வா
பொய்மை கூற லஞ்சுவாய் வா வா வா
பொய்மை நூல்க ளெற்றுவாய் வா வா வா
நொய்மை யற்ற சிந்தையாய் வா வா வா
நோய்க ளற்ற உடலினாய் வா வா வா
தெய்வ சாப நீங்கவே—நங்கள் சீர்த்
தேசமீது தோன்றுவாய் வா வா வா.

3. இளைய பார தத்தினாய் வா வா வா
எதிரிலா வலத்தினாய் வா வா வா
ஒளியிழந்த நாட்டிலே—நின்றேறும்
உதயஞாயி றொப்பவே வா வா வா
களையிழந்த நாட்டிலே—முன்போலே
களை சிறக்க வந்தனை வா வா வா
விளையு மாண்பு யாவையும்—பார்த்தன் போல்
விழியினால் விளங்குவாய் வா வா வா.

4. வெற்றி கொண்ட கையினாய் வா வா வா
விநய நின்ற நாவினாய் வா வா வா
முற்றி நின்ற வடிவினாய் வா வா வா
முழுமை சேர் முகத்தினாய் வா வா வா
கற்ற லென்று பொய்கிலாய் வா வா வா
கருதிய தியற்றுவாய் வா வா வா
ஒற்றுமைக்கு ளுய்யவே—நாடெல்லாம்
ஒரு பெருஞ் செயல் செய்வாய் வா வா வா.

பிஜித் தீவிலே ஹிந்து ஸ்திரீகள்.

ஹரிகாம்போதிஜன்யம்

(ராகம்-ஸைந்தவி-திஸ்ரசாப்பு தாளம்).

பல்லவி.

கரும்புத் தோட்டத்திலே—ஆ
கரும்புத் தோட்டத்திலே.

சரணங்கள்.

1. கரும்புத் தோட்டத்திலே—அவர்
கால்களும் கைகளும் சோர்ந்து விழும்படி
வருந்து கின்றனரே—ஹிந்து
மாதர்தன்னெஞ்சு கொதித்துக் கொதித்துமெய்

சுருங்கு கின்றனரே—அவர்
துன்பத்தை நீக்க வழியில்லை யோவொரு
மருந்திற் கிலேயோ—செக்கு
மாடுகள் போ லுழைத் தேங்குகின் றாரந்தக்
(கரும்புத் தோட்டத்திலே)

2. பெண்ணென்று சொல்லிடிலோ—ஒரு
பேயுமிரங்கு மென்பார் தெய்வமே—நின
தெண்ண மிரங்காதோ—அந்த
ஏழைக ளங்கு சொரியுங் கண்ணீர் வெறும்
மண்ணிற் கலந்திடுமோ—தெற்கு
மாகடலுக்கு நடுவினிலே யங்கோர்
கண்ணற்ற தீவினிலே—தனிக்
காட்டினிற் பெண்கள் புழுங்குகின்றா ரந்தக்
(கரும்புத் தோட்டத்திலே)

3. நாட்டை நினைப்பாரோ—எந்த
நாளினிப் போயதைக் காண்பதென்றே யன்னை
வீட்டை நினைப்பாரோ—அவர்
விம்மி விம்மி விம்மி விம்மி யழுங்குரல்
கேட்டிருப்பாய் காற்றே—துன்பக்
கேணியிலே யெங்கள் பெண்க ளழுதசொல்
மீட்டு முறை யாயோ—அவர்
விம்மி யழவுந் திறங்கெட்டுப் போயினர்.
(கரும்புத் தோட்டத்திலே)

4. நெஞ்சங் குமுறுகிறார்—கற்பு
நீங்கிடச் செய்யுங் கொடுமையிலே யந்தப்

பஞ்சை மகளிரெல்லாம்—துன்பப்
பட்டு மடிந்து மடிந்து மடிந்தொரு
தஞ்சமு மில்லாதே—அவர்
சாகும் வழக்கத்தை இந்தக் கணத்தினில்
மிஞ்ச விடலாமோ—ஹே
வீர கராளி, சாமுண்டி காளீ !
(கரும்புத் தோட்டத்திலே)

மாஜினியின் பிரதிக்கினை.

மாஜினி என்ற இத்தலி தேசத்து தேசாபிமானி தம்மால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட 'யௌவன இத்தாலி' என்ற சங்கத்திலே செய்துகொண்ட பிரதிக்கினை.

1. பொருட் கடவுள் திருவடி யாணை,
பிறப்பளித் தெமையெலாம் புரக்கும்
தாரணி விளக்காம் என்னரு நாட்டின்
தவப்பெய ரதன் மிசை யாணை
பாரவெந்துயர்கள் தாய்த் திரு நாட்டின்
பணிக்கெனப் பல்வித்த் துழன்ற
வீரர், நன்நாடு வாழ்கென வீழ்ந்த
விழுமியோர் திருப்பெய ராணை.

2. ஈசனிங் கெனக்கு மென்னுடன் பிறந்தோர்
யாவர்க்கு மியற்கையி னளித்த
தேசமின் புறுவான் எனக்கவன் பணித்த
சீருய ரறங்களி னாணை.

மாசறு மென்நற் றுயினைப் பயந்தென்
வழிக்கெலாம் உறையுளாம் நாட்டின்
ஆசையிங் கெவர்க்கு மியற்கையா மன்றோ ?
அத்தகை யன்பின்மீ தாணை.

3. தீயன புரிதல், முறைதவி றுடைமை,
செம்மை தீர் அரசியல், அநீதி
ஆயவற் றென்னெஞ் சியற்கையி னெய்தும்
அரும்பகை யதன் மிசை யாணை.
தேயமொன் றற்றேன், நற்குடிக் குரிய
உரிமைகள் சிறிதெனு மில்லேன்,
தூயசீ ருடைத்தாம் சுதந்திரத் துவசம்
துளங்கிலா நாட்டிடைப் பிறந்தேன்.

4. மற்றை நாட்டவர் முன் னின்றிடும் போழ்து
மண்டுமென் வெட்கத்தினாணை.
முற்றியவீடு பெறற்கெனப் படைப்புற்
றச் செயல் முடித்திட வலிமை
அற்றதா மறுதும் என னுயிர்க் கதனி
லார்ந்தபே ராவலி னாணை.
நற்றவம் புரியப் பிறந்ததாயினு மிந்
நலனறு மடிமையின் குணத்தால்

5. வலியிழந் திருக்கு மென்னுயிர்க் கதன் கண்
வளர்ந்திடும் ஆசைமீ தாணை !
பலிவுறு சிறப்பின் எம்முடை முன்னோர்
மாண்பதன் நினைவின் மீதாணை !

மெலிவுட னிந்நாள் யாங்கள் வீழ்ந்திருக்கும்
வீழ்ச்சியி னுணர்ச்சிமீ தானே.
பொலிவுறு புதல்வர் தாக்கிலி ருந்தும்
புன்சிறைக் களத்திடை யழிந்தும்
6. வேற்று நாடுகளில் அவர் துரத்துண்டும்
மெய்குலைந் திறந்துமே படுதல்
ஆற்ற கிலாராய் எம்மரு நாட்டின்
அன்னைமா ரழுங் கணீ ரானே
மாற்றலரெங்கள் கொடியர்க் கிழைக்கும்
வருக்கொணாத் துயர் களி னானே
ஏற்ற இவ்வானை யனைத்துமேற் கொண்டே
யான் செயுஞ் சபதங்கள் இவையே.
7. கடவுளிந் நாட்டிற் கீந்ததோர் புனிதக்
கட்டளை தன்னினும், அதனைத்
திடனுற நிறுவ முயலுதல் மற்றித்
தேசத்தே பிறந்தவர்க்கெல்லாம்
உடனுறு கடமை யாகுமென்பதினும்
ஊன்றிய நம்புதல் கொண்டும்;
தடநில மிசையோர் சாதியை இறைவன்
சமைகெனப் பணிப்பனேல் அதுதான்.
8. சமைதலுக் குரிய திறமையும் அதற்குத்
தந்துள னென்பதை யறிந்தும்;
அமையுமத் திறமை ஜனங்களைச்சாரும்
அன்னவர் தமக்கெனத் தாமே
சமையல தெவர்கள் துணையுமில்லாது
தம்மருந் திறமையைச் செலுத்தல்

சுமையெனப் பொறுப்பின் செயத்தினுக்கதுவே
சூழ்ச்சியா மென்பதை யறிந்தும் ;
9. கருமமுஞ் சொந்த நலத்தினைச் சிறிதும்
கருதிடா தளித்தலுந் தானே
தருமமா மென்றும், ஒற்றுமையோடு
தளர் விலாச் சிந்தனை கொளலே
பெருமைகொள் வலியா மென்றுமே மனத்திற்
பெயர்ந்திடா உறுதிபேற்கொண்டும் ;
அருமைசால் சபத மிவை புரிகின்றேன்
ஆணைக ளனைத்து முற்கொண்டே.
10. என்னுடனொத்த கருமத்தை யேற்றோர்
இயைந்த இவ் "வாலிபர் சபை" க்கே
தன்னுடல், பொருளும், ஆவியுமெல்லாம்
தத்தமா வழங்கினேன். எங்கள்
பொன்னுயர் நாட்டை யொற்றுமை யுடைத்தாய்ச்
சுதந்திரம் பூண்டது வாகி
இன்னுமொர் நாட்டின் சார்வில தாகிக்
குடியர சியன்றதா யிலக.
11. இவருடன் யானு மிணங்கியே யென்று
மிதுவலாற் பிறதொழி லிலனாய்த்
தவமறு முயற்சி செய்திடக் கடவேன்.
சந்ததஞ் சொல்லினால், எழுத்தால்,
அவமறு செய்கை யதனினால், இயலும்
அளவெலாம், எம்மவ ரிந்த
நவமுறு சபையி னொரு பெருங் கருத்தை
நன்கிதின் அறிந்திடப் புரிவேன்.

12. உயரு மிந்நோக்க நிறைவுற "இணக்கம்"
ஒன்றுதான் மார்க்கமென்பதுவும்,
செயம்நிலையாகச் செய்திடற் கறமே
சிறந்ததோர் மார்க்க மென்பதுவும்
பெயர்வற எங்கள் நாட்டினர் மனதிற்
பேணுமா றியற்றிடக் கடவேன்;
அயலொரு சபையி லின்றுதோ றென்றும்
அமைந்திட திருந்திடக் கடவேன்.

13. எங்கள் நாட் டொருமை யென்னெடுங் குறிக்கும்
இச்சபைத் தலைவரா யிருப்போர்
தங்களாக் கினைக ளனைத் தையும் பணிந்து
தலைக்கொளற் கென்றுமே கடவேன்;
இங்கெனதாவி மாய்ந்திடுமேனு
மிவர்பணி வெளியிடா திருப்பேன்;
துங்கமர் செயலாற் போதனையாலும்
இயன்றிடுந் துணையிவர்க் களிப்பேன்.

14. இன்று மெந்நாளு மிவை செயத்தவறேன்;
மெய்யிது, மெய்யிது; இவற்றை
என்றுமே தவறி யிழைப்பனே லென்னை
ஈசனார் நாசமே புரிக;
அன்றியுமக்கள் வெறுத்தெனை யிகழ்க;
அசத்தியப் பாதகஞ் சூழ்க;
நின்ற தீ யெழுவாய் நரகத்தின் வீழ்ந்து
நித்தம் யா னுழலுக மன்னே!

15. பேசி நின்ற பெரும்பிர திக்கினை
மாசிலாது நிறைவுறும் வண்ணமே
ஆசி கூறி யருளுக ஏழையேற்
கீச னென்று மிதயத் திலகியே.

"பெல்ஜியம்" நாட்டிற்கு வாழ்த்து.

1. அறத்தினால் வீழ்ந்துவிட்டாய்; அன்னியன்
வலியனாகி
மறத்தினால் வந்து செய்த வன்மையைப்
பொறுத்தல் செய்யாய்
முறத்தினாற் புலியைக்காக்கு மொய்வரைக்
குறப்பெண் போலத்
திறத்தினால் எளியையாகிச் செய்கையால்
உயர்ந்து நின்றாய்.

2. வண்மையால் வீழ்ந்துவிட்டாய்; வாரி
போற் பகைவன் சேனை
திண்மையோ டடர்க்கும்போதில் சிந்தனை
மெலித லின்றி
ஒண்மை சேர் புகழே மேலென் றுளத்திலே
உறுதி கொண்டாய்
உண்மைதேர் கோல நாட்டார்
உரிமையைக் காத்து நின்றாய்.

3. மானத்தால் வீழ்ந்துவிட்டாய்; மதிப்பிலாப்
பகைவர் வேந்தன்
வானத்தாற் பெருமை கொண்ட வலிமைதான்
உடையனேனும்
ஊனத்தால் உள்ளமஞ்சி ஒதுங்கிட
மனமொவ் வாமல்
ஆனத்தைச் செய்வோ மென்றே அவன்வழி
யெதிர்த்து நின்றாய்.

4. வீரத்தால் வீழ்ந்துவிட்டாய்; மேல்வரை
யுருளுங் காலை
ஓரத்தே யொதுங்கித் தன்னை யொளித்திட
மனவொவ் வாமல்
பாரத்தை யெளிதாக் கொண்டாய், பாம்பினைப்
புழுவே யென்றாய்
நேரத்தே பகைவன் றன்னை "நில்" லென
முனைந்து நின்றாய்.

5. துணிவினால் வீழ்ந்துவிட்டாய்; தொகையிலாப்
படைகளோடும்
பிணிவளர் செருக்கினோடும் பெரும்பகை
யெதிர்த்தபோது
பணிவது கருதமாட்டாய், பதுங்குதல்
பயனென் றெண்ணாய்.
தணிவதை நினைக்கமாட்டாய், "நில்"
லெனத் தடுத்தல் செய்தாய்.

6. வெருளுத லறிவென்றெண்ணாய்; விபத்தையோர்
பொருட்டாக் கொள்ளாய்;
சுருளலை வெள்ளம்போலத் தொகையிலாப்
படைகள் கொண்டே
மருளுறு பகைவர் வேந்தன் வலிமையாற்
புகுந்த வேளை
"உருளுக தலைகள், மான மோங்குக" ன்
றெதிர்த்து நின்றாய்.

7. யாருக்கே பகை யென்றாலும் யார்மிசை
யிவன் சென்றாலும்
ஊருக்கு ளெல்லை தாண்டி யுத்தர
வெண்ணிடாமல்
போருக்குக் கோலம் பூண்டு புகுந்தவன்
செருக்குக் காட்டை
வேருக்கு மிடமில்லாமல் வெட்டுவே
னென்று நின்றாய்.

8. வேள்வியில் வீழ்வதெல்லாம் வீரமும்
புகழுமிக்கு
மீள்வதுண் டுலகிற் கென்றே வேதங்கள்
விதிக்கு மெண்பர்
ஆள்வினை செய்யும் போதில், அறத்திலே
யிளைத்து வீழ்ந்தார்
கேள்வியுண் டுடனே மீளக் கிளர்ச்சிகொண்
டுயிர்த்து வாழ்தல்.

9. விளக்கொளி மழுங்கிப் போக வெயிலொளி
தோன்றும் மட்டும்
களக்கமா றிருளின் மூழ்குங் கனகமா
ளிகையு முண்டாம்
அளக்கருந் தீதுற்றாலும் அச்சமே
யுளத்துக் கொள்ளார்
துளக்கற வோங்கி நிற்பர் துயருண்டோ
துணிவுள் ளோர்க்கே?

புதிய ருஷியா

ஜார் சக்ரவர்த்தியின் வீழ்ச்சி.

1. மாகாளி பராசக்தி உருசிய நாட்டினிற்
கடைக்கண் வைத்தா ளங்கே
ஆகாவென் றெழுந்தது பார் யுகப்புரட்சி;
கொடுங்காலன் அலறி வீழ்ந்தான்;
வாகான தோள்புடைத்தார் வானமரர்;
பேய்களெலாம்வருந்திக் கண்ணீர்
போகாமற் கண் புகைந்து மடிந்தன வாம்;
வையகத்தீர், புதுமை காணீர்!

2. இரணியன்போ லரசாண்டன் கொடுங்கோலன்
ஜாரெனும்பே ரிசைந்த பாவி.
சாணின்றித் தவித்திட்டார் நல்லோரும்
சான்றோரும்; தருமந்தன்னைத்

திரணமெனக் கருதிவிட்டான் ஜார்மூடன் ;
பொய் சூது தீமையெல்லாம்
அரணியத்திற் பாம்புகள் போல் மலிந்துவளர்ந்
தோங்கினவே யந்த நாட்டில்.

3. உழுதுவிதைத் தறுப்பாருக் குணவில்லை ;
பிணிகள் பலவுண்டு ; பொய்யைத்
தொழுதடிமை செய்வார்க்குச் செல்வங்க
ளுண்டுண்மை சொல்வோர்க் கெல்லாம்
எழுதரிய பெருங்கொடுமைச் சிறையுண்டு
தூக்குண்டே யிறப்பதுண்டு ;
முழுதுமொரு பேய் வனமாஞ் சிவேரியிலே
ஆவிகெட முடிவதுண்டு.

4. இம்மென்றால் சிறைவாசம் ; ஏனென்றால்
வனவாசம் ; இவ்வாறங்கே
செம்மையெலாம் பாழாகிக் கொடுமையே
அறமாகித் தீர்ந்தபோதில்,
அம்மைமனங் கனிந்திட்டாள் ; அடி பாவி
உண்மை சொலும் அடியார் தம்மை
மும்மையிலுங் காத்திடு நல் விழியாலே
நோக்கினள் ; முடிந்தான் காலன்.

5. இமயமலை வீழ்ந்ததுபோல் வீழ்ந்துவிட்டான்
ஜா ராசன் ; இவனைச் சூழ்ந்து
சமயமுள படிக்கெல்லாம் பொய்கூறி
அறங்கொன்று சதிகள் செய்த

சுமடர் சடசட வென்று சரிந்திட்டார்,
புயற்காற்றுச் சூறை தன்னில்
திமு திமென மரம்விழுந்து காடெல்லாம்
விறகான செய்தி போலே.

6. குடி மக்கள் சொன்னபடி குடிவாழ்வு
மேன்மையுறக் குடிமை நீதி
கடியொன்றி லெழுந்தது பார் ; குடியரசென்
றுலகறியக் கூறிவிட்டார் ;
அடிமைக்குத் தளையில்லை யாருமிப்போ
தடிமையில்லை அறிக ! என்றார் ;
இடிபட்ட சுவர்போலே கலி விழுந்தான்,
கிருத யுகம் எழுக மாதோ !

மனைத் தலைவிக்கு வாழ்த்து.

வாழ்க மனைவியாங் கவிதைத் தலைவி !
தினமு மிவ்வுலகில் சிதறியே நிகழும்
பலபல பொருளிலாப் பாழ்படு செய்தியை
வாழ்க்கைப் பாலையில் வளர் பல முட்கள் போல்
பேதை யுலகைப் பேதைமைப் படுத்தும்
வெறுங் கதைத்திரளை, வெள்ளறி வுடைய
மாயா சக்தியின் மகளே, மனைக்கண்
வாழ்வினை வகுப்பாய், வருடம் பலவினும்
ஓர்நாட் போலமற் றோர்நாள் தோன்றுது

பலவித வண்ணம் வீட்டிடைப் பரவ
நடத்திடுஞ் சத்தி நிலையமே, நன்மனைத்
தலைவி, ஆங்கத் தனிப்பதார்ச் செய்திகள்
அனைத்தையும் பயன்நிறை யனுபவ மாக்கி,
உயிரிலாச் செய்திகட் குயிர்மிகக் கொடுத்து
ஒளியிலாச் செய்திகட் கொளியருள் புரிந்து
வான சாத்திரம் மகமது வீழ்ச்சி
சின்னப் பையல் சேவகத் திறமை
எனவரு நிகழ்ச்சி யாவே யாயினும்
அனைத்தையு மாங்கே யழகுறச் செய்து
இவ்வௌகிக வாழ்க்கையிற் பொருளினையிணைக்கும்
பேதை மாசத்தியின் பெண்ணே, வாழ்க.
காளியின் குமாரி அறங்காத் திடுக!
வாழ்க! மனையகத் தலைவி வாழ்க!

பெண்கள் விடுதலைக் கும்மி.

காப்பு.

பெண்கள் விடுதலை பெற்ற மகிழ்ச்சிகள்
பேசிக்களிப்பொடு நாம் பாடக்
கண்களிலே யொளி போல வுயிரில்
கலந் தொளிர் தெய்வநற் காப்பாமே.

1. கும்மியடி தமிழ் நாடு முழுதுங்
குலுங்கிடக் கை கொட்டிக் கும்மியடி
நம்மைப் பிடித்த பிசாசுகள் போயின
நன்மை கண்டோ மென்று கும்மியடி. (கும்மி)

2. எட்டையும் பெண்கள் தொடுவது தீமை யென்
றெண்ணி யிருந்தவர் மாய்ந்து விட்டார்
வீட்டுக்குள்ளேபெண்ணைப்பூட்டிவைப்போமென்ற
விந்தை மனிதர் தலை கவிழ்ந்தார். (கும்மி)

3. மாட்டை யடித்து வசக்கித் தொழுவினில்
மாட்டும் வழக்கத்தைக் கொண்டு வந்தே
வீட்டினி லெம்மிடங் காட்ட வந்தாரதை
வெட்டி விட்டோ மென்று கும்மியடி. (கும்மி)

4. நல்ல விலைகொண்டு நாயை விற்பாரந்த
நாயிடம் யோசனை கேட்பதுண்டோ ?
கொல்லத்துணிவின்றி நம்மையு மங்கிலே
கூட்டி வைத்தார் பழி கூட்டி விட்டார். (கும்மி)

5. கற்பு நிலை யென்று சொல்ல வந்தா ரிரு
கக்ஷிக்கு மஃது பொதுவில் வைப்போம்
வற்புறுத்திப் பெண்ணைக் கட்டிக் கொடுக்கும்
வழக்கத்தைத் தள்ளி மிதித்திடுவோம். (கும்மி)

6. பட்டங்காளாள் வதுஞ் சட்டங்கள் செய்வதும்
பாரினிற் பெண்கள் நடத்த வந்தோம்
எட்டு மறிவினி லாணுக்கிங்கே பெண்
இளைப் பில்லை காணென்று கும்மியடி. (கும்மி)

7. வேதம் படைக்கவும் நீதிகள் செய்யவும்
வேண்டி வந்தோ மென்று கும்மியடி
சாதம் படைக்கவுஞ் செய்திடு வோந் தெய்வச்
சாதி படைக்கவுஞ் செய்திடு வோம். (கும்மி)

8. காதலொருவனைக் கைப்பிடித்தே யவன்
காரியம் யாவினுங் கைகொடுத்து
மாதா றங்கள் பழமையைக் காட்டிலும்
மாட்சி பெறச் செய்து வாழ்வமடி. (கும்மி)

புதுமைப் பெண்.

1. போற்றி போற்றியோ ராயிரம் போற்றி ! நின்
பொன்னடிக்குப்பல் லாயிரம் போற்றி காண் !
சேற்றிலே புதிதாக முளைத்த தோர்
செய்ய தாமரைத் தேமலர் போலொளி
தோற்றி நின்றனை பாரத நாட்டிலே
துன்ப நீக்குஞ் சுதந்திர பேரிகை
சாற்றி வந்தனை மாதரசே யெங்கள்
சாதி செய்த தவப்பயன் வாழி நீ !

2. மாதர்க் குண்டு சுதந்திர மென்று நின்
வண்மலர்த்திரு வாயின் மொழிந்தசொல்
நாதந் தானது நாரதன் வீணையோ?
நம்பிரான் கண்ணன் வேய்ங்குழ லின்பமோ ?
வேதம் பொன்னுருக் கன்னிகை யாகியே
மேன்மை செய்தெமைக் காத்திடச்சொல்வதோ?
சாதல் மூத்தல் கெடுக்கு மமிழ்தமோ ?
தையல் வாழ்க பல் லாண்டுபல்லாண் டிங்கே!

3. அறிவு கொண்ட மனித வுயிர்களை
அடிமை யாக்க முயல்பவர் பித்தராம்
நெறிகள் யாவினு மேம்பட்டு மானிடர்
நேர்மை கொண்டுயர் தேவர்களாதற்கே
சிறிய தொண்டுகள் தீர்த்தடிமைச் சுருள்
தீயி லிட்டுப் பொசுக்கிட வேண்டுமாம்
நறிய பொன்மலர் மென்சிறு வாயினால்
நங்கை கூறு நவீனங்கள் கேட்டிரோ !

4. ஆணும் பெண்ணும் நிகரெனக் கொள்வதால்
அறிவி லோங்கியிவ் வையந் தழைக்குமாம்
பூணு நல்லறத் தோடிங்கு பெண்ணுருப்
போந்து நிற்பது தாய்சிவ சக்தியாம்
நாணு மச்சமும் நாய்கட்கு வேண்டுமாம்
ஞான நல்லறம் வீர சுதந்திரம்
பேணு நற்குடிப் பெண்ணின் குணங்களாம்
பெண்மைத் தெய்வத்தின் பேச்சுகள்
கேட்டிரோ !

5. நிலத்தின் தன்மை பயிர்க்குள தாகுமாம்
நீசத் தொண்டு மடமையுங் கொண்டதாய்
தலத்தில் மாண்புயர் மக்களைப் பெற்றிடல்
சாலவே யரி தாவதொர் செய்தியாம்
குலத்து மாதர்க்குக் கற்பியல் பாகுமாம்
கொடுமை செய்து மறிவை யழித்துமந்
நலத்தைக் காக்க விரும்புதல் தீமையாம்
நங்கை கூறும் வியப்புகள் கேட்டிரோ !

6. புதுமைப்பெண்ணிவள் சொற்களுஞ் செய்கையும்
பொய்மை கொண்ட கலிக்குப் புதிதன்றிச்
சதுமறைப்படி மாந்த ரிருந்த நாள்
தன்னிலே பொது வான வழக்கமாம்
மதுரத் தேமொழி மங்கைய ருண்மைதேர்
மாதவப் பெரி யோருட னொப்புற்றே
முதுமைக் காலத்தில் வேதங்கள் பேசிய
முறைமை மாறிடக் கேடு விளைந்ததாம்.

7. நிமிர்ந்த நன்னடை நேர்கொண்ட பார்வையும்
நிலத்தில் யார்க்கு மஞ்சாத நெறிகளும்
திமிர்ந்த ஞானச் செருக்கு மிருப்பதால்
செம்மை மாதர் திறம்புவ தில்லையாம்
அமிழ்ந்து பேரிரு ளாமறி யாமையில்
அவல மெய்திக் கலையின்றி வாழ்வதை
உமிழ்ந்து தள்ளுதல் பெண்ணற மாகுமாம்
உதய கன்னி யுரைப்பது கேட்டிரோ!

8. உலக வாழ்க்கையி னுட்பங்கள் தேரவும்
ஓது பற்பல நூல்வகை கற்கவும்
இலகு சீருடை நாற்றிசை நாடுகள்
யாவுஞ் சென்று புதுமை கொணர்ந்திங்கே
திலக வாணுத லார்நங்கள் பாரத
தேச மோங்க உழைத்திடல் வேண்டுமாம்
விலகி வீட்டிலோர் பொந்தில் வளர்வதை
வீரப் பெண்கள் விரைவி லொழிப்பாராம்.

9. சாத்திரங்கள் பல பல கற்பராம்
சவுரியங்கள் பல பல செய்வராம்
மூத்த பொய்மைகள் யாவு மழிப்பராம்
மூடக் கட்டுக்கள் யாவுந் தகர்ப்பராம்
காத்து மானிடர் செய்கை யனைத்தையும்
கடவுளர்க் கினிதாகச் சமைப்பராம்
ஏத்தி யாண்மக்கள் போற்றிட வாழ்வராம்
இளைய நங்கையி னெண்ணங்கள் கேட்டிரோ !

10. போற்றி, போற்றி, ஜயஜய போற்றியிப்
புதுமைப் பெண்ணொளி வாழிபல் லாண்டிங்கே
மாற்றி வையம் புதுமை யுறச்செய்து
மனிதர் தம்மை யமரர்க ளாக்கவே
ஆற்றல் கொண்ட பராசக்தி யன்னைநல்
லருளினா லொரு கன்னிகை யாகியே
தேற்றி யுண்மைகள் கூறிட வந்திட்டாள்
செல்வம் யாவினு மேற்செல்வ மெய்தினோம்.

பெண்மை.

1. பெண்மை வாழ்கென்று கூத்திடு வோமடா
பெண்மை வெல்கென்று கூத்திடு வோமடா
தண்மை இன்பநற் புண்ணியஞ் சேர்ந்தன
தாயின் பெயரும் ஸதியென்ற நாமமும்.

2. அன்பு வாழ்கென் றமைதியி லாடுவோம்
ஆசைக் காதலைக் கைகொட்டி வாழ்துவோம்
துன்பந் தீர்வது பெண்மையி னாலடா
சூரப் பிள்ளைகள் தாயென்று போற்றுவோம்.

3. வலிமை சேர்ப்பது தாய்முலைப் பாலடா
மானஞ் சேர்க்கு மனைவியின் வார்த்தைகள்
கலி யழிப்பது பெண்க ளறமடா
கைகள் கோத்துக் களித்துநின் றாடுவோம்.

4. பெண்ணறத்தினை யாண்மக்கள் வீரந்தான்
பேணு மாயிற் பிறகொரு தாழ்வில்லை
கண்ணைக் காக்கு மிரண்டிமை போலவே
காத லின்பத்தைக் காத்திடு வோமடா.

5. சக்தி யென்ற மதுவையுண் போமடா
தாளங் கொட்டித் திசைகளதிரவே
ஓத்தி யல்வதொர் பாட்டுங் குழல்களும்
ஊர் வியக்கக் களித்துநின் றாடுவோம்.

6. உயிரைக் காக்கும் ;உயிரினைச் சேர்த்திடும் ;
உயிரினுக் குயிரா யின்ப மாகிடும்
உயிரி னும்மிந்தப் பெண்மை யினிதடா
ஊது கொம்புகள், ஆடு களிகொண்டே.

7. "போற்றி தாய்" என்று தோள் கொட்டியாடுவீர்
புகழ்ச்சி கூறுவீர் காதற் கிளிகட்கே
நூற்றிரண்டு மலைகளைச் சாடுவோம்
நுண்ணிடைப் பெண்ணொருத்தி பணியிலே.

8. "போற்றி தாய்" என்று தாளங்கள் கொட்டடா
"போற்றி தாய்" என்று பொற்குழ லூதடா
காற்றி லேறியவ் விண்ணையுஞ் சாடுவோம்
காதற் பெண்கள் கடைக்கண் பணியிலே.

9. அன்ன மூட்டிய தெய்வமணிக் கையின்
ஆணை காட்டில் அனலை விழுங்குவோம்
கன்னத் தேமுத்தங் கொண்டு களிப்பினும்
கையைத் தள்ளும் பொற்கைகளைப் பாடுவோம்.
(பெண்மை வாழ்கென்று கூத்திடுவோமடா).

ஆங்கிலப் பயிற்சி.

நெல்லை யூர்சென்றவ் வூணர் கலைத்திறன்
நேரு மாறெனை எந்தை பணித்தனன்
பல்லை யுண்கென வாளரிச் சேயினைப்
போக்கல் போலவும் ஊன்விலை வாணிகம்
நல்ல தென்றொரு பார்ப்பனப் பிள்ளையை
நாடு விப்பது போலவும் எந்தைதான்
அல்லல் மிக்கதோர் மண்படு கல்வியை
ஆரியர்க் கிங் கருவருப் பாவதை (1)

நரியு யிர்ச்சிறு சேவகர் தாதர்கள்
நாயெ னத்திரி யொற்றர் உணவினைப்
பெரிதெ னக்கொடு தம்முயிர் விற்றிடும்
பேடி யர்பிறர்க் கிச்சகம் பேசுவோர்

கருது மிவ்வகை யாக்கள் பயின்றிடுங்
கலைப யில்கென வென்னை விடுத்தனன்
அருமை மிக்க மயிலைப் பிரிந்துமிவ்
வற்பர் கல்வியி னெஞ்சு பொருந்துமோ ? (2)

கணிதம் பன்னிரண் டாண்டு பயில்வர்பின்
கார்கொள் வானிலோர் மீனிலை தேர்ந்திலார்
அணிசெய் காவிய மாயிரங் கற்கினும்
ஆழ்ந்தி ருக்குங் கவியுளம் காண்கிலார்
வணிக மும்பொரு ளூலும் பிதற்றுவார்
வாழு நாட்டிற்பொ ருள்கெடல் கேட்டிலார்
துணியு மாயிரஞ் சாத்திர நாமங்கள்
சொல்லு வாரெட்டு ணைபயன்கண்டிலார். (3)

கம்ப னென்றொரு மானிடன் வாழ்ந்ததும்
காளி தாசன் கவிதைபு னைந்ததும்
உம்பர் வானத்துக் கோளையு மீனையு
மோர்ந்த ளந்ததொர் பாற்கரன் மாட்சியும்
நம்ப ருந்திற லோடொரு பாணினி
ஞால மீதிலி லக்கணங் கண்டதும்
இம்பர் வாழ்வி னிறுதிகண் டுண்மையின்
இயல்பு ணர்த்திய சங்கர னேற்றமும் (4)

சேரன் தம்பி சிலம்பை யிசைத்ததும்
தெய்வ வள்ளுவன் வான்மறை செய்ததும்
பாரில் நல்லிசைப் பாண்டிய சோழர்கள்
பார ளித்ததுந் தர்மம் வளர்த்ததும்

பேரு ருட்சுடர் வாள்கொண் டசோகனுர்
பிழை படாது புவித்தலங் காத்ததும்
வீரர் வாழ்த்த மிலேச்சர்தந் தீயகோல்
வீழ்த்தி வென்ற சிவாஜியின் வெற்றியும் (5)

அன்ன யாவு மறிந்திலர் பாரதத்
தாங்கி லம்பயில் பள்ளியுட் போகுநர் ;
முன்ன நாடு திகழ்ந்த பெருமையும்
மூண்டி ருக்குமிந் நாளி னிகழ்ச்சியும்
பின்னர் நாடுறு பெற்றியுந் தேர்கிலார்
பேடிக் கல்வி பயின்றுழல் பித்தர்கள் ;
என்ன கூறிமற் றெங்ங னுணர்த்துவேன்
இங்கி வர்க்கென துள்ள மெரிவதே ! (6)

சூதி லாத வுளத்தின னெந்தைதான்
சூழ்ந்தெ னக்கு நலஞ்செய லுன்னியே
ஏதி லர்தருங் கல்விப் படுகுழி
ஏறி யுய்தற் கரிய கொடும்பிலம்
தீதியன்ற மயக்கமு மையமும்
செய்கை யாவினு மேயசி ரத்தையும்
வாதும் பொய்மையு மென்றவி லிங்கினம்
வாழும் வெங்குகைக் கென்னை வழங்கினன். (7)

ஐய ரென்றுந் துரையென்று மன்றெனக்
காங்கி லக்கலை யென்றெுன் றுணர்த்திய
பொய்ய ருக்கிது கூறுவன் கேட்பிரால்
பொழுதெ லாமுங்கள் பாடத்தில் போக்கிநான்

மெய்ய யர்ந்து விழிகுழி வெய்திட
வீறி ழந்தென துள்ளநொய் தாகிட
ஐயம் விஞ்சிச் சுதந்திர நீங்கியென்
அறிவு வாரித் துரும்பென் றலைந்ததால். (8)

செல்வு தந்தைக்கோ ராயிரஞ் சென்றது ;
தீதெ னக்குப் பல்லாயிரஞ் சேர்ந்தன ;
நல்பொ ரெட்டுணை யுங்கண்டி லேனிதை
நாற்ப தாயிரங் கோயிலிற் சொல்லுவேன்.
சில முன் செய்தவ நல்வினையா னுநங்
தேவி பாரதத் தன்னை யருளினும்
அலைவு றத்துநம் பேரிருள் வீழ்ந்துநான்
அழிந்தி டாதொரு வாறுபி ழைத்ததே. (9)

நாட்டுக்கல்வி.

(ஆங்கிலத்தில் ரவீந்திரநாதர் எழுதிய பாடலின்
மொழி பெயர்ப்பு.)

1. விளக்கிலே திரி நன்கு சமைந்தது
மேவுவீர் இங்கு தீக் கொண்டு தோழரே !
களக்க முற்ற இருள் கடந் தேகுவார்
காலைச் சோதிக் கதிரவன் கோவிற்கே
துளக்கமுற்ற விண் மீனிடம் செல்லுவார்
தொகையில் சேர்ந்திட உம்மையும் கூவினார்
களிப்பு மிஞ்சி ஒளியினைப் பண்டொரு
காலம் நீர்சென்று தேடிய தில்லையோ.

2. அன்று நங்கள் கொடியினை முத்திட்டே
   ஆசை யென்றவிண் மீன்ஒளிர் செய்ததே
துன்று நள்ளிருள் மாலை மயக்கத்தால்
   சோம்பி நீரும் வழிநடை பிந்தினீர்
நின் றவிந்தன நங்கள் விளக்கெலாம்
   நீங்கள் கண்ட கனக்க ளெல்லாம் இசை
குன்றித் தீக்குறி தோற்றும் இராப்புட்கள்
   கூவு மாறுத் திருந்தன காண்டிரோ.

3. இன்னு மிங்கிருள் கூடி யிருப்பினும்
   ஏங்குகின்ற நரகத் துயிர்கள் போல்
இன்னு மிங்கு வனத்திடை காற்றுத்தான்
   ஓங்கும் ஓதை இருந்திடும் ஆயினும்
முன்னைக் காலத்தி னின்றெழும் பேரொலி
   முறை முறைபல ஊழியின் ஊடுற்றே
பின்னை இங்கு வந்தெய்திய பேரொலி
   போல மந்திர வேதத்தின் பேரொலி.

4. "இருளை நீக்கி ஒளியினைக் காட்டுவாய்,
   இறப்பை நீக்கி, அமிர்தத்தை ஊட்டுவாய்"
அருளும் இந்த மறையொலி வந்திங்கே
   ஆழ்ந்த தூக்கத்தில் வீழ்ந்திருப்பீர் தமைத்
தெருள் உறுத்தவும் நீர் எழு கில்லிரோ?
   தீயநாச உறக்கத்தில் வீழ்ந்த நீர்
மருளை நீக்கி அறிதிர் அறிதிரோ
   வான் ஒளிக்கு மகா அர்இ யாம் என்றே.

தொழில்.

1. இரும்பைக் காய்ச்சி உருக்கிடு வீரே!
யந்திரங்கள் வகுத்திடு வீரே!
கரும்பைச் சாறு பிழிந்திடு வீரே!
கடலில் மூழ்கிநன் முத்தெடுப் பீரே!
அரும்பும் வேர்வை உதிர்த்துப் புவிமேல்
ஆயிரந் தொழில் செய்திடு வீரே!
பெரும்புகழ் நுமக் கேயிசைக் கின்றேன்.
பிரம தேவன் கலையிங்கு நீரே!

2. மண்ணெடுத்துக் குடங்கள் செய்வீரே!
மரத்தை வெட்டி மனைசெய்கு வீரே!
உண்ணக் காய்கனி தந்திடு வீரே!
உழுது நன்செய்ப் பயிரிடு வீரே!
எண்ணெய், பால்நெய் கொணர்ந்திடு வீரே!
இழையை நூற்றுநல் லாடைசெய் வீரே!
விண்ணி னின்றெமை வானவர் காப்பார்;
மேவிப் பார்மிசைக் காப்பவர் நீரே!

3. பாட்டுஞ் செய்யுளுங் கோத்திடு வீரே!
பரத நாட்டியக் கூத்திடு வீரே!
காட்டும் வையப் பொருள்களின் உண்மை
கண்டு சாத்திரம் சேர்த்திடு வீரே!

நாட்டி லேயறம் கூட்டி வைப்பீரே!
நாடும் இன்பங்கள் ஊட்டி வைப்பீரே!
தேட்ட மின்றி விழியெதிர்காணும்
தெய்வ மாக விளங்குவிர் நீரே!

தமிழ்த் தாய்.

தன் மக்களைப் புதிய சாத்திரம் வேண்டுதல்.

(தாயுமானவர் ஆனந்தக்களிப்பு சந்தம்)

1. ஆதிசிவன் பெற்றுவிட்டான்—என்னை
ஆரிய மைந்தன் அகத்திய னென்றோர்
வேதியன் கண்டு மகிழ்ந்தே—நிறை
மேவும் இலக்கணஞ் செய்து கொடுத்தான்.

2. மூன்று குலத்தமிழ் மன்னர்—என்னை
மூண்டநல் லன்பொடு நித்தம் வளர்த்தார்;
ஆன்ற மொழிகளினுள்ளே—உயர்
ஆரியத்திற்கு நிகரென வாழ்ந்தேன்.

3. கள்ளையுந் தீயையுஞ் சேர்த்து—நல்ல
காற்றையும் வான வெளியையுஞ் சேர்த்துத்
தெள்ளு தமிழ்ப்புல வோர்கள்—பல
தீஞ்சுவைக் காவியஞ் செய்து கொடுத்தார்.

4. சாத்திரங் கள்பல தந்தார்—இந்தத்
தாரணி யெங்கும் புகழ்ந்திட வாழ்ந்தேன்
நேத்திரங் கெட்டவன் காலன்—தன்முன்
நேர்ந்த தனைத்துந் துடைத்து முடிப்பான்.

5. நன்றென்றுந் தீதென்றும் பாரான்—முன்பு
நாடும் பொருள்கள் அனைத்தையும் வாரிச்
சென்றிடுங் காட்டுவெள் ளம்போல்—வையச்
சேர்க்கை யனைத்தையுங்கொன்று நடப்பான்.

6. கன்னிப் பருவத்தில் அந்நாள்—என்றன்
காதில் விழுந்த திசைமொழி யெல்லாம்
என்னென்ன வோபெய ருண்டு—பின்னர்
யாவும் அழிவுற் றிறந்தன கண்டீர்.

7. தந்தை அருள்வலி யாலும்—முன்பு
சான்ற புலவர் தவவலி யாலும்
இந்தக் கணமட்டுங் காலன்—என்னை
ஏறிட்டுப் பார்க்கவும் அஞ்சி யிருந்தான்.

8. இன்றொரு சொல்லினைக் கேட்டேன்!—இனி
ஏதுசெய்வேன்? என தாருயிர் மக்காள்!
கொன்றிடல் போலொரு வார்த்தை—இங்கு
கூறத் தகாதவன் கூறினன் கண்டீர்!

9. "புத்தம் புதிய கலைகள்—பஞ்ச
பூதச் செயல்களின் நுட்பங்கள் கூறும்;
மெத்த வளருது மேற்கே—அந்த
மேன்மைக் கலைகள் தமிழினில் இல்லை.

10. சொல்லவுங் கூடுவதில்லை—அவை
சொல்லுந் திறமை தமிழ்மொழிக் கில்லை;
மெல்லத் தமிழினிச் சாகும்—அந்த
மேற்கு மொழிகள் புவிமிசை யோங்கும்."

11. என்றந்தப் பேதை உரைத்தான்—ஆ!
இந்த வசையெனக் கெய்திட லாமோ!
சென்றிடுவீ ரெட்டுத்திக்கும்—கலைச் [பீர்!
செல்வங்கள் யாவுங் கொணர்ந் திங்கு சேர்ப்

12. தந்தை யருள்வலி யாலும்—இன்று
சார்ந்த புலவர் தவவலி யாலும்
இந்தப் பெரும்பழி தீரும்—புகழ்
ஏறிப் புவிமிசை யென்று மிருப்பேன்.

தமிழ்.

1. யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழிபோல்
இனிதாவ தெங்கும் காணோம்.
பாமரராய், விலங்குகளாய், உலகனைத்தும்
இகழ்ச்சி சொலப் பான்மை கெட்டு
நாமமது தமிழரெனக் கொண்டிங்கு
வாழ்ந்திடுதல் நன்றோ? சொல்லீர்!
தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம்
பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்.

2. யாமறிந்த புலவரிலே கம்பனைப் போல்
வள்ளுவர்போல், இளங்கோவைப் போல்
பூமிதனில் யாங்கணுமே பிறந்ததில்லை, உண்மை,
வெறும் புகழ்ச்சி யில்லை ;
ஊமையராய்ச் செவிடர்களாய்க் குருடர்களாய்
வாழ்கின்றோம் ; ஒரு சொற் கேளீர் !
சேமமுற வேண்டுமெனில் தெருவெல்லாம்
தமிழ் முழக்கம் செழிக்கச் செய்வீர் !

3. பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள்
தமிழ் மொழியிற் பெயர்த்தல் வேண்டும் ;
இறவாத புகழுடைய புது நூல்கள்
தமிழ் மொழியில் இயற்றல் வேண்டும் ;
மறைவாக நமக்குள்ளே பழங்கதைகள்
சொல்வதிலோர் மகிமை யில்லை ;
திறமான புலமையெனில் வெளி நாட்டோர்
அதை வணக்கஞ் செய்தல் வேண்டும்.

4. உள்ளத்தில் உண்மையொளி யுண்டாயின்
வாக்கினிலே ஒளியுண் டாகும் ;
வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போற் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மேவு மாயின்
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்குங் குருடரெலாம்
விழிபெற்றுப் பதவி கொள்வார் ;
தெள்ளுற்ற தமிழமுதின் சுவைகண்டார்
இங்கமரர் சிறப்புக் கண்டார்.

8

செந்தமிழ் நாடு.

1. செந்தமிழ் நாடெனும் போதி னிலே—இன்பத்
தேன் வந்து பாயுது காதினிலே—எங்கள்
தந்தையர் நாடென்ற பேச்சி னிலே—ஒரு
சக்தி பிறக்குது மூச்சினிலே—எங்கள்
(செந்தமிழ்)

2. வேதம் நிறைந்த தமிழ் நாடு—உயர்
வீரம் செறிந்த தமிழ் நாடு—நல்ல
காதல் புரியும் அரம்பையர் போலிளங்
கன்னியர் சூழ்ந்த தமிழ் நாடு.
(செந்தமிழ்)

3. காவிரி தென்பெண்ணை பாலாறு—தமிழ்
கண்ட தோர் வையை பொருனை நதி—யென
மேவிய யாறு பல வோடத்--திரு
மேனி செழித்த தமிழ்நாடு.
(செந்தமிழ்)

4. முத்தமிழ் மாமுனி நீள் வரையே—நின்று
மொய்ம்புறக் காக்குந் தமிழ் நாடு—செல்வம்
எத்தனை யுண்டு புவி மீதே—அவை
யாவும் படைத்த தமிழ் நாடு.
(செந்தமிழ்)

5. நீலத் திரைக்கட லோரத்திலே—நின்று
நித்தந் தவஞ் செய் குமரி யெல்லை—வட
மாலவன் குன்றம் இவற்றிடையே புகழ்
மண்டிக் கிடக்குந் தமிழ் நாடு.
(செந்தமிழ்)

6. கல்வி சிறந்த தமிழ் நாடு—புகழ்க்
கம்பன் பிறந்த தமிழ் நாடு—நல்ல
பல்வித மாயின சாத்திரத்தின் மணம்
பாரெங்கும் வீசும் தமிழ் நாடு.

(செந்தமிழ்)

7. வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே—தந்து
வான்புகழ் கொண்ட தமிழ் நாடு—நெஞ்சை
அள்ளும் சிலப்பதி கார மென்றோர்மணி
யாரம் படைத்த தமிழ் நாடு.

(செந்தமிழ்)

8. சிங்களம் புட்பகம் சாவக—மாதிய
தீவு பலவினுஞ்சென்றேறி—அங்கு
தங்கள் புலிக் கொடி மீன் கொடியும் நின்று
சால்புறக் கண்டவர் தாய்நாடு.

(செந்தமிழ்)

9. விண்ணை யிடிக்கும் தலை யிமயம்—எனும்
வெற்பை யடிக்கும் திறனுடையார்—சமர்
பண்ணிக் கலிங்கத் திருள் கெடுத்தார் தமிழ்ப்
பார்த்திவர் நின்ற தமிழ் நாடு.

(செந்தமிழ்)

10. சீனமிசிரம் யவன ரகம்—இன்னும்
தேசம் பலவும் புகழ் வீசிக்—கலை
ஞானம் படைத் தொழில் வாணிபமும் மிக
நன்று வளர்த்த தமிழ் நாடு.

(செந்தமிழ்)

தமிழ் மொழி வாழ்த்து.

தான தனத்தன தான தனத்தன
　　தான தந்தான.

1. வாழ்க நிரந்தரம் வாழ்க தமிழ் மொழி
வாழிய வாழிய வே.

2. வான மளந்த தனைத்து மளந்திடு
வண் மொழி வாழிய வே.

3. எழ்கடல் வைப்பினுந் தன் மணம் வீசி
யிசை கொண்டு வாழிய வே.

4. எங்கள் தமிழ் மொழி எங்கள் தமிழ் மொழி
என்றென்றும் வாழிய வே.

5. சூழ்கலி நீங்கத் தமிழ் மொழி யோங்கத்
துலங்குக வையக மே.

6. தொல்லை வினைதரு தொல்லை யகன்று
சுடர்க தமிழ் நாடே.

7. வாழ்க தமிழ் மொழி வாழ்க தமிழ் மொழி
வாழ்க தமிழ் மொழியே.

8. வானம் அறிந்த தனைத்தும் அறிந்து
வளர் மொழி வாழிய வே.

புது வருஷம்.

ஆசிரியப் பா.

வாழிய செந்தமிழ்! வாழ்க நற் றமிழர்!
வாழிய பாரத மணித் திரு நாடு!
இன்றெமை வருத்தும் இன்னல்கள் மாய்க!
நன்மை வந் தெய்துக! தீதெலாம் நலிக!
அறம் வளர்ந்திடுக! மற மடி வுறுக!
ஆரிய நாட்டினர் ஆண்மையோ டியற்றுஞ்
சீரிய முயற்சிகள் சிறந்துமிக் கோங்குக!
நந் தேயத்தினர் நாடொறும் உயர்க!
வந்தே மாதரம்! வந்தே மாதரம்!

புடை பெயர் பாட்டு.

1. பந்தமுற் றெத்தனை நாள்—இந்தப்
பாரினில் ஈடழிதல் ?
தொந்தமில் லாத சுக—வாழ்வைத்
தோற்றுவிப் போம் வாராய் !
இந்த வுடல் சதமோ ?—இஃ
தென்று மிறப்பதுவே ;
தந்தை மரிப்பவனே—பெற்ற
தாயு மிறப்ப வளே.

2. மக்கள் மனைவி பொருள்—யாவும்
மாய வினைப் பொருளே ;
துக்கந் தரும் இவற்றை—உடன்
தூவென்று தள்ளி விடு ;
மிக்க வெம் புல் லடிமை—நீங்கி
மேதகு வாழ்வு பெற
சத்தியப் போர் செய்குவாய்,—அட
இந்தியனே யெழு வாய் !

3. கத்திவில் வாள்கதைகள்—எறி
கற்கள் சூலா யுதங்கள்
பித்தர்கள் தங்களுக்கே—வெகு
பெட்புடை ஆயுதங்கள் ;
சத்திய மீகை யருள்—பக்தி

சான்ற மனப் பெரியோர்
நித்திய மான வுயிர்—ஆத்ம
நேர்படைடயே கொள்ளுவார்.

4. அவ்விதம் செய்வதுவே—குல
ஆரிய! நின் தருமம்;
தெவ்வர் செறக் கொழிய—அன்னை
தேச வளம் பெருக
எவ்வந் தரும் அடிமை—இனி
யென்று மில்லா தழிய
ஒவ்விய வேலதுவே—அதை
ஓங்குக, இந்தியனே!

5. வெற்றி அடைந்து விட்டால்—இங்கு
வேண சுகங்களை நீ
பெற்றா சாண்டிடு வாய்—புவி
பேணி வளரீசன்
பற்று மிகுந்த தன் மேல்—ஈன
பந்த மொழிந் திடுவாய்
பிற்றை யுறும் பெருமை—தன்னைப்
பேசவும் நாவுள தோ!

அனுபந்தம் 1.

ஜாதீய கீதம்.

(பங்கிம் சந்திர சட்டோபாத்யாயர் வங்காளியில் இயற்றிய "வந்தே மாதரம்" கீதம்)

ஸுஜலாம், ஸுபலாம் மலயஜ சீதலாம்
ஸஸ்ய ஸ்யாமலாம் மாதரம் (வந்தே)

1. சுப்ர ஜ்யோத்ஸ்நா புலகித யாமிநீம்
புல்ல குஸுமித த்ரும தள சோபிநீம்
ஸுஹாஸினீம், ஸுமதுர பாஷிநீம்
ஸுகதாம், வரதாம், மாதரம் (வந்தே)

2. ஸப்த கோடி கண்ட கலகல நிநாதக ராலே
த்விஸப்த கோடி புஜைர் த்ருத கரகர வாலே
கே போலே, மா தூமி அபலே
பஹுபல தாரிணீம், நமாமி தாரிணீம்
ரிபுதள வாரிணீம், மாதரம் (வந்தே)

3. தூமி வித்யா, தூமி தர்ம,
தூமி ஹ்ருதி, தூமி மர்ம,
த்வம்ஹி ப்ராணாः சரீரே
பாஹுதே தூமி மா சக்தி
ஹ்ருதயே தூமி மா பக்தி
தொமா ரேயி ப்ரதிமா கடிமந்திரே மந்திரே
(வந்தே)

4. த்வம்ஹி துர்கா தசப்ரஹரண தாரிணி
கமலா கமலதல விஹாரிணி
வாணி வித்யா தாயிநீ, நமாமி த்வாம். (வந்தே)

5. நமாமி, கமலாம், அமலாம் அதுலாம்
ஸுஜலாம், ஸுபலாம் மாதரம்
ச்யாமலாம், ஸரலாம், ஸுஸ்மிதாம் பூஷிதாம்
பரணீம், தரணீம், மாதரம். (வந்தே மாதரம்)

அநுபந்தம் 2.

பாடல் முதற்குறிப்பகராதி.

அனுபந்தம் 3.

குறிப்புரை.

இப்பகுதியுள் உள்ள பாடல்கள் அறுபத்தொன்று. அவை, "ஸ்வதேச கீதங்கள்," "ஜன்ம பூமி" "நாட்டுப்பாட்டு" "மாதா மணிவாசகம்" முதலிய நூல்களினின்றும் தொகுக்கப்பட்டு பாரதி நூல்களின் முதல் இரண்டு பாகங்களிலே சேர்க்கப்பட்டிருந்தன. அவ்விருபாகங்களுள் வேறு பாடல்களும் சேர்க்கப்பெற்றிருந்தன. 'தேசீய கீதங்கள்' மட்டும் 1929 வருஷத்தில் பிரித்துத் தனிப்பதிப்பாக முதலில் பிரசுரிக்கப்பட்டது. அதுவே இப்போது 3 பாடல்களைச் (18, 34, 61) சேர்த்து நான்காம் பதிப்பாக வெளிவந்துள்ளது.

"ஸ்வதேச கீதங்கள்" என்னும் நூல் 1908 இல் முதன் முதல் வெளியாயிற்று. அது பின்வரும் ஸமர்ப்பணத்தோடும் முகவுரையோடும் கூடியது.

ஸமர்ப்பணம்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனுக்கு விசுவரூபம் காட்டி ஆத்தும நிலை விளக்கியதொப்ப, எனக்குப் பாரத தேவியின் ஸம்பூர்ண ரூபத்தைக்காட்டி, ஸ்வதேசபக்தி யுபதேசம் புரிந்தருளிய குருவின் சரணமலர்களில் இச்சிறு நூலை ஸமர்ப்பிக்கின்றேன்.

ஆசிரியன்.

முகவுரை.

ஒருமையும் யௌவனத்தன்மையும் பெற்று விளங்கும் பாரத தேவியின் சரணங்களிலே யான் பின்வரும் மலர்கள் கொண்டு சூட்டத்துணிந்தது எனக்குப்பிழையென்று தோன்ற

வில்லை. யான் சூட்டியிருக்கும் மலர்கள் மணமற்றன வென்பதை நன்கறிவேன். தேவலோகத்துப் பாரிஜாத மலர்கள் சூடத்தகுதிகொண்ட திருவடிகளுக்கு எனது மணமற்ற முருக்கம்பூக்கள் அணிக்குறைவை விளைவிக்குமென்பதையும் நான் தெரிந்துள்ளேன். ஆயினும் உள்ளன்பு மிகுதியால் இச்செய்கையிலே துணிவுகொண்டு விட்டேன். சாக்கியன் எறிந்த கற்களையும் சிவபிரான் மலர்களாகக் கருதி அங்கீகரிக்க வில்லையா? அதனையொப்ப, எனது குணமற்ற பூக்களையும் பாரத மாதா கருணையுடன் ஏற்றருளுக!

C. சுப்பிரமணிய பாரதி.

குறிப்பு:—இந்தப்பாடல்களை பிரசுரிக்குமாறு என்னைத் தூண்டி, இவை வெளிப்படுவதில் மிகுந்த ஆவல் காட்டி உதவிகளியற்றிய மித்திரர்களிடம் மிக்க நன்றி பாராட்டுகின்றேன்.

1908ஹு ஜனவரிமீ 10உ மைலாப்பூர்.

இந்நூலுள் இப்பகுதியிலுள்ள 1, 2, 3, 8, 60, 25, 28, 17, 26, 19, 35, 27, 20, 46 ஆகியவை வெளிவந்தன.

1909 இல் ‘ஜன்மபூமி’ (ஸ்வதேச கீதங்கள்—இரண்டாம் பாகம்) வெளியிடப்பட்டது. அதிலுள்ள ஸமர்ப்பணமும் முகவுரையும் வருமாறு.

ஸமர்ப்பணம்.

எனக்கு ஒரு கடிகையிலே, மாதாவினது மெய்த்தொண்டின் தன்மையையும், துறவுப்பெருமையையும், சொல்லாமலுணர்த்திய குருமணியும், பகவான் விவேகாநந்தருடைய தர்ம புத்திரியும் ஆகிய ஸ்ரீமதி நிவேதிதாதேவிக்கு இந்நூலை ஸமர்ப்பிக்கின்றேன்.

ஸி. சுப்பிரமணிய பாரதி.

முகவுரை.

இனிய நிலவின் ஒளியால் விழுங்கப்பட்டு உலகம் அவாங்மன கோசரமாகிய ஸௌந்தர்யத்தைப் பெற்றிருக்கும் சமயத்தில், ஒவ்வொரு கவிஞனுடைய உள்ளமும் தன்னையறியாது குதூஹலமடைகின்றது. சூரியன் உதித்தவுடனே சேதனப் பிரகிருதி மட்டுமே யன்றி அசேதனப்பிரகிருதியும், புதிய ஜீவனையும், உற்சாகத்தையும் பெற்றுத்திகழ்கின்றது. இவற்றினை யொப்பவே, நாட்டில் ஓர் புதிய ஆதர்சம்—ஓர் கிளர்ச்சி—ஓர் தர்மம்—ஓர் மார்க்கம்—தோன்றுமே யானால், மேன்மக்களின் நெஞ்சமனைத்தும், இரவியை நோக்கித்திரும்பும் சூரியகாந்த மலர்போல, அவ்வாதர்சத்தை நோக்கித்திரும்புகின்றன. சென்ற சுபகிருது வருஷத்திலே பாரத நாட்டில், சர்வ சுபங்களுக்கும் மூலாதாரமாகிய "தேசபக்தி" என்ற நவீனமார்க்கம் தோன்றியது. நல்லோர்களின் சிந்தையெல்லாம் உடனே புளகிதமாயின. நல்லோருடைய குணங்களிலே குறைவுடையவனாகிய யானும் தேவியினது கிருபையால் அப்புதிய சுடரினிடத்து அன்பு பூண்டேன். அவ்வன்பு காரணமாகச் சென்றவருஷம் சில கவிதை மலர்புனைந்து மாதாவின் திருவடிக்குப்புனைந்தேன்.

நான் எதிர்பார்த்திராத வண்ணமாக மெய்த்தொண்டர்கள் பலர் "இம்மலர்கள் மிக நல்லன" என்று பாராட்டி மகிழ்ச்சியறிவித்தார்கள். மாதாவும் அதனை அங்கீகாரம் செய்துகொண்டாள். இதனால் துணிவு மிகுதியுறப் பெற்றேனாகி, மறுபடியும் தாயின் பதமலர்க்குச் சில புதிய மலர்கள் கொணர்ந்திருக்கின்றேன். இவை மாதாவின் திருவுள்ளத்திற்கு மகிழ்ச்சியளிக்குமென்றே நினைக்கின்றேன்; "குழலினிது யாழினிதென்ப தம் மக்கள் மழலைச்சொற் கேளாதவர்" என்பது வேதமாதலின்.

இங்ஙனம்

ஸி. சுப்பிரமணிய பாரதி.

குறிப்பு :—முதற் பகுதியிலே யிருந்த ஓரிரண்டு பாடல்கள், இதனிடையே பொருத்த நோக்கிச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்நூலுள், இப்பகுதியிலுள்ள 4, 37, 15, 12, 9, 40, 14, 36, 21, 24, 22, 23, 35, 19, 32, 38, 33 ஆகியவை வெளிவந்தன.

" மாதா மணிவாசகம் " என்னும் நூல் 1914-ல் தென் ஆபிரிக்காவிலே வெளியிடப்பட்டது. அதனுள் இப்பகுதியிற் காணப்படும் 11, 5 பாடல்கள் முதலில் வெளியாயின.

' நாட்டுப்பாட்டு ' என்னும் பாடற்றொகுதியை ஸ்ரீபரலி. சு. நெல்லையப்ப பிள்ளையவர்கள் வெளியிட்டார்கள். அதன் இரண்டாம் பதிப்பு 1919-இல் வெளியாயிற்று. அப்பதிப்பின் முகவுரை வருமாறு:

இது முன்னர் யான் வெளியிட்ட " நாட்டுப் பாட்டின் " இரண்டாம் பதிப்பு. இதில் பல புதிய பாடல்கள் சேர்க்கப் பட்டிருக்கின்றன.

பாரதியாரின் பாடல்களைப்பற்றி ஒரு சிறிய ஆராய்ச்சி எழுதுவதென்றாலும் அது பெரிதாக விரியும். எனவே அந்தக் கடமையை இங்கு நான் செய்யவில்லை.

பாரதியாரின் பாடல்கள் தமிழர்களுக்குப் புதிய உயிர் அளிப்பன. அவரது பாடல்களெல்லாம் மேலான தேசபக்தியையும் தெய்வபக்தியையும் உண்மையான கவிகள் விளைக்கும் ஒப்பற்ற இன்பத்தையும் விளைக்கின்றன. அவர் பாடல்களைப் படித்த காசிவாசியான எனது நண்பர் ஒருவர் " அவரது அரிய கவிகளைப்படித்து உடம்பு சிலிர்த்தேன். இத்தகைய சிறந்த

கவிவல்லோர்கள் இன்னும் இருந்து பாரத நாட்டைச் சிறப்பித்து வருவதால் தான் தமிழ்மாது விருத்தாப்பியத்தை அடையவில்லை, அடையமாட்டாள் என மகிழ்ந்தேன்" என்று எழுதினர். ஆயினும், இத்தகைய புலவர்களின் பெருமையை அறிந்து, அவர்களை ஆதரித்து, அவர்கள் அறிவும் திறமையும் தமிழ் நாட்டாருக்கு மிகவும் பயன்படும் வண்ணம் செய்யக் கூடிய தமிழர்கள் மிகச்சிலர்கூட இல்லாதிருப்பதை நோக்கும் பொழுது எனக்கு அளவற்ற விசனம் உண்டாகிறது.

இந்த "நாட்டுப்பாட்டி"ன் பெருமையைத் தமிழர்கள் நன்றாய் அறிவார்கள். எனது தாய்த்திருநாட்டைப் புகழும் இத்தகைய பாடல்களைப்பாடி மகிழுமாறு, யான் இந்த நாட்டிலே கோடிகோடி பிறப்பு பிறக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். அண்ட சராசரங்கள் அனைத்தையும் ஆக்கியும், காத்தும், மாய்த்தும் வரும் பரம்பொருளின் பெரும்புகழை ஒருவன் எவ்வளவு காலந்தான் புகழ்ந்து போற்றினும் ஆவல் தீருமா? அதுபோல, இந்தத் தெய்விகத் திருநாட்டின் பெருமைகளை ஒருவன் எவ்வளவு காலந்தான் புகழ்ந்து பாடினும் ஆவல் தீராது. எந் தாய் வாழ்க. வந்தே மாதரம். **நே.**

சித்தார்த்தி ௵ ஆனி ௴ சிந்தாத்திரிப்பேட்டை, சென்னை.

இப்பகுதியிற் காணப்படும் 1, 2, 58, 7, 3, 8, 4, 5, 15, 14, 12, 9, 37, 36, 11, 57, 56, 60, 55 ஆகிய பாடல்கள் இப்பதிப்பிலுள்ளன.

1910௵ நவம்பருக்குச் சரியான சாதாரண வருஷம் கார்த்திகை மாதத்தில் பாரதியார் ஒரு பாடற்றொகுதியை வெளியிட்டார். அதன் முகவுரை வருமாறு:

"இச்சிறிய செய்யுள் - நூல் விநோதார்த்தமாக எழுதப்பட்டது. ஒருசில பாட்டுக்கள் இன்பமளிக்கக் கூடியவாறுலும்

பதர்மிருதியாகக் கலந்திருக்கக்கூடும். இதன் இயல்பு தன்கூற் றெனப்படும். அதாவது கதாநாயகன் தன் சரிதையைத்தான் நேராகவே சொல்லும் நடை. இக்காவிய முறை நவீன மானது. இஃது தமிழறிந்த நூலோர்கள் அங்கீகரிக்கத்தக்கதுதானா என்று பார்த்திடும்பொருட்டுச் சிறிய நூலொன்றை முதலில் பதிப்பிக்கிறேன். இதனைப்பதம் பார்த்து மேலோர் நன்றென் பாராயின் இவ்வழியிலே வேறுபல வெளியாக்குவேன். அனுபவக்குறைவினாலும் ஆற்றற் குறைவினாலும் நேரும் பிழைகளைப் புலவர் பொறுத்தருள் செய்க.

சாதாரண ௵ கார்த்திகை ௴ - புதுச்சேரி.

ஆசிரியன்.

இப்பகுதியிலுள்ள 53 - பாடல் இந்நூலிலுள்ள தன் கூற்றுக்காவியத்தின் ஒரு பகுதி ; 39, 11, 5 பாடல்களும் இந் நூலிற் காணப்படுகின்றன.

இவ்வாறான ஐந்து நூல்களையும் ஒப்புநோக்கி இந்நான் காம்பதிப்பு அச்சிடப் பெற்றது. இவ்வைந்து நூல்களிலுமுள்ள பாடபேதங்களும் பிற விசேஷங்களும் அடியிற் குறிப்பிடப் பெற்றுள்ளன. இவ்வைந்து நூல்களிலும் இல்லாதன இப் பதிப்பிலுள்ள 6, 10, 13, 16, 18, 29, 30, 31, 34, 41, 42, 43, 44, 45, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 54, 59, 61 ஆகிய 23 பாடல்கள்.

ஸ்வ—ஸ்வதேச கீதங்கள்.

ஜ—ஜன்ம பூமி.

நா—நாட்டுப்பாட்டு (1919) ; **மா**— மாதா மணிவாசகம்.

(1910)—1910 நவம்பரில் வெளிவந்த பாடற்றொகுதி.

பக்கம்.

1-2. நா. சரணங்கள் 2, 3, 6 இல்லை.

சரணம் 4. ஸ்வ : பின்னமக்கெது வேண்டும்.

11. சரணம் 6. 'கங்கை நதிப்புறத்து' என்றிருத்தல் வேண்டும்.

13. சரணம் 2, வரி 5. நா : பொருந்து நன்னாடு.

சரணம் 3, வரி 7. நா : உன்னத பாரத.

15. நா : 'தேவருண்ணு நன்மருந்து' எனத்தொடங்கும் 4-வது பாடல் இல்லை.

18. பாடல் 2 வரி 2. (1910) : பொங்கின தெங்குநு ; நா : சுதந்தர நாதம் ; வரி 7, மா : அள்ளியதெள்ளா முதன்னையெ மன்னை.

19. பாடல் 3, வரி 1. மா : பருதியின் பேரொளி.

20. வரி 4. (1910) : பள்ளி யெழுந்தருள்வாயே.

20-22. இராகக் குறிப்புக்கள் : 'ஐ' 'நா' இரண்டிலும் இல்லை.

21. பாடல் 5, வரி 1. ஐ : தொன்மறை கணுன்குடையாள்.

நா : தொன்மறைகள் நான்குடையாள்.

22. பாடல் 8, வரி 2. நா : வளர்முரசம் ஓதுவாய்.

பாடல் 9, வரி 3. நா : குறுநகையால் முற்றுவித்து.

பாடல் 10, வரி 1. ஐ : குத்திர முந்தீங்கு.

23-27 கீழ்க்குறிப்புக்கள் பிரசுராலயத்தார் எழுதியன.

28. வரி 3. ஐ: தாயுமான சுவாமிகள்.

டக்கம்.

29. பாடல் 5, வரி 2. ஐ: ஆரியக்காட்சியோ ராசாத்துமன்றோ.
பாடல் 5, வரி 4. ஐ: வைதுவரும் காணீர்.

30. பாடல் 10 வரி 2. நா ; ஐ : வீர கீர்த்தம் வாழ்க.

37. இது புதிதாக சேர்க்கப்பட்ட பாடல்.

41. ஐ : 'சோலைக்காட்சியார் சுட்டம்' என்பது தலைப்பு.

43. ஐ : 'கலெக்டர் விஞ்ச் ஸ்ரீ சிதம்பரம்பிள்ளைக்குச் சொல்லு தல்' என்பது தலைப்பு.

("நந்தன் சரித்திர"த்திலே ஆண்டை நந்தனுடைய சிதம்பர வார்த்தையை மற்றப் பறையர்கள் வந்து சொல்லக்கேட்டு மறுபடி கோபித்தெழுந்து நந்தனை நோக்கி "சேரி முற்றும் சிவ பக்தி பண்ணும்படி விட்டையாம் அடிபட்டையாம்" என்பது முதலான வார்த்தைகள் கூறிப் பயமுறுத்துகிறான். அதன் குறிப்பைத் தழுவித் திருநெல்வேலி ஜில்லா கலெக்டராகிய விஞ்ச், ஸ்ரீ சிதம்பரம் பிள்ளைக்குக் கூறியதாகப் பின்வரும் கண்ணிகள் எழுதப்பட்டுள்ளன.)— இக்குறிப்பு 'ஐ' இல் உள்ளது.

44. ஐ : 'கலெக்டர் விஞ்சுக்கு ஸ்ரீ சிதம்பரம் பிள்ளை சொல் லிய மறுமொழி' என்பது தலைப்பு.

46. வரி 18. ஐ: பார்த்தவன் முனிவனைக்

62. இது புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்ட பாடல்.

67. பாடல் 9. வரி 3-4. நா ; மாக்களை

69. பாடல் 1 வரி 7. ஐ : சுதந்திரத் தேவி!
பாடல் 2 வரி 5. ஐ : பின்னரு மெண்ணிலாத

70. பாடல் 4 வரி 3-4. ஐ: மாக்களெல்லா மிகழ்ந்திட
வரி 7-8. ஐ : நல்கு மன்னை!
பாடல் 7 வரி 1 ஐ : வீரத்தாழ்

பக்கம்.

71. பாடல் 2 வரி 1-2. ஐ: சுதந்திரம் என்பதே.

72. பாடல் 3 வரி 1. ஐ: எல்லோருமொன்றென்னும்.

88. பாடல் 6 வரி 1. ஸ்வ: தூரத்தூண்டு

105. பாடல் 3 வரி 4. ஐ (1910): கலியுளம் காண்கிலார்

வரி 5. (1910): பொருள் நூலும்

வரி 6. (1910): வாழு நாட்டிற்

பாடல் 4 வரி 6. (1910): ஞால மீதினிலக் கணம்

பாடல் 5 வரி 1. (1910): சேரன்றம்பி.

வரி 2. (1910): தெய்வ வள்ளுவர்

வரி 3. (1910): பார நல்லிசை

106. பாடல் 7 வரி 5. (1910): மயக்கமும் ஐயமும்

116. இவை 'சுதேசகீதங்கள்' இரண்டாம் பாகத்திலுள்ளன.

முதற்பாகம் 38-ஆம் பக்கத்தில் 7, 4, 3 பாடல்கள் மட்டுமே முதன் மூன்று பாடல்களாகக் காண்கின்றன.

118. இது 'சுதேசகீதங்கள்' இரண்டாம் பாகத்திலுள்ளது; இப்பதிப்பிலே புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்டது.

பிழைத் திருத்தம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
2	19	நிலையை	நிலைமையை
7	25	எமுதி	எழுதி
8	9	மெருகு	பெருகு
11	9	கோதுமை	கோதுமைப்
13	4	யெமிக்கிலே	யெமக்கிலே
,,	20	,,	,,
14	12	விலங்கு	விங்கு
15	15	குறிய	குரிய
21	15	நன்குடை	நான்குடை
23	8	காப்பாம் ;	காப்பாம்
26	18	நந்தாய்	நந்தாய்த்
28	11	பட்டொளிவிசிப்	பட்டொளி வீசிப்
29	24	கீர்த்திக்கொள்	கீர்த்திகொள்
40	3	நிதானகட்சியார்	நிதானக்கட்சியார்
41	9	நிதானக் கட்சியார்.	நிதானக் கட்சியார்
,,	12	ஒன்று சேர்ந்து	ஒன்று சேர்ந்து
42	2	ஆசைக் கொண்டு	ஆசை கொண்டு
,,	23	மூட்டியம்	மூட்டியும்
46	10	தாளிணைக்	தாளிணைக்
,,	18	ருளிணைக்	ருளினுக்
52	11	லவனன்றே	வவனன்றே
54	18	கோயிலாகின்றன்	கோயிலாக்கின்றன்
55	17	மொருளை	பொருளை

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
56	1	நெஞ்பகத்தொர்	நெஞ்சகத்தொர்
57	9	படுமிசை	படிமிசை
62	1	பாக்கி	போக்கி
63	24	நுகல	நுவல
65	7	செலுத்துவரோ !	செலுத்துவரோ ?
67	18	இயற்பொருளே	இயற்பொருளெ
69	21	செம்மை ?	? செம்மை
79	8	வஞ்சனை	வஞ்சனைப்
83	25	விளங்குவாய்	விளக்குவாய்
85	21	முறையாயோ	முரையாயோ
89	5	ஒற்றுமை	ஒற்றுமை
90	8	அமைந்திட	அமைந்திடா
93	20	மெண்பர்	மென்பர்
94	11	பராசக்தி	பராசக்தி
95	22	ஜாராசன்	ஜாராசன்
103	2	வாழ்துவோம்	வாழ்த்துவோம்
106	19	விலிங்கினம்	விலங்கினம்
123	15	உருகிய	உருசிய
124	18	ஸவதேசபக்தி	ஸ்வதேசபக்தி

புதிய பதிப்பு ! மலிந்த விலை !!

பாரதி நூல்கள்.

		ரு.	அ.	ப.
1.	தேசீய கீதங்கள்	0	5	0
2.	† தோத்திரப் பாடல்கள் (Approved) ...	0	5	0
3.	‡ வேதாந்தப் பாடல்கள் (,,) ...	0	4	0
4.	விநாயகர் நான்மணி மாலை, கண்ணன் பாட்டு.	0	4	0
5.	புதிய ஆத்திசூடி, பாப்பா பாட்டு, முரசு, பாரதி அறுபத்தாறு ...	0	3	0
6.	காட்சி	0	2	6
7.	குயில்	0	2	6
8.	† பாஞ்சாலி சபதம் (Approved) ...	0	8	0
9.	பகவத்கீதை	0	8	0
10.	ஞானரதம்	0	4	0
11.	சித்தக் கடல், Stray Thoughts, ஜகத் சித்ரம், விடுதலை	0	2	0
12.	பதஞ்சலி யோகஸூத்ரம், வேதரிஷிகளின் கவிதை, கீதை முன்னுரை ...	0	[illegible]	0
13.	‡ சந்திரிகையின் கதை (Approved) ...	0	8	0
14.	† நவதந்திரக் கதை (,,) ...	0	6	0
15.	தராசு	0	4	0
16.	‡ கதைக்கொத்து (Approved) ...	0	8	0
17.	வியாசங்கள்	அச்சில்		
18.	பாரதியார் (Photo) படம்	0	8	0
19.	* Bharati & his works by C. Viswanathan, B.A.,L.T.	0	4	0
20.	* பகவத்கீதை (பாக்கெட் சைஸ்) ...	0	5	0

பாரதியார் சரித்திரம்	0	1	0	† பாப்பா பாட்டு	0	0	3
முரசு	0	0	6	ஆத்திசூடி	0	0	6

* இவை இரண்டிற்கும் தனித்தனி தபால் தலை அணா 6 அனுப்பி புக் போஸ்ட் மூலம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

பாரதி பிரசுராலயம்,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை.

---

† Approved by the Text Book Committee for School use.
‡ ,, ,, ,, Libraries.